

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

po roce tu máme opět vánoční svátky. Období, kdy bychom měli zapomenout na starosti a užít si slavnostní atmosféru plnými doušky. Setkání s nejbližšími, smích, vanilkovou vonící cukroví a samozřejmě kouzelné pohádky či purpura, to vše nás během Vánoc dopro-

vází. Neopakovatelná atmosféra včetně dárků se nedá zapomenout. Radujme se i z maličkostí, a to nejen během vánočních svátků, ale během celého roku.

Jménem městského úřadu, rady města a celého zastupitelstva města Velké Pavlovice Vám přeji vánoční svátky plné pohody, lásky a víry,

a úspěšné vykročení do nového roku 2021. Doufám, že rok 2021 bude po tomto „jiném“ letošním roce zase ten náš.

Jiří Otřel, starosta města Velké Pavlovice

Z RADNICE

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Rada města se za období od vydání minulého zpravodaje sešla celkem čtyřikrát a mimo jiné se zabývala následující problematikou:

• průběžně projednala a vzala na vědomí věstník vlády, informace o činnosti městského úřadu, o činnosti služeb města a o průběhu investičních a dotačních akcí, pronájmy bytů atd.

Rada města vzala na vědomí (výběr):

- Informaci o již zpracované Projektové dokumentaci na Technické zázemí Města Velké Pavlovice. Odhad výstavby je na 7 mil. Kč.
- Informační schůzku s investorem nové obytné zóny v bývalém objektu JZD s majitelem firmy S.M.K., a.s., projektanty a dalšími členy realizačního týmu.
- Výroční zprávy o činnosti školy za školní rok 2019/2020 za Základní školu Velké Pavlovice okres Břeclav, p.o., za Gymnázium Velké Pavlovice, p.o. a za Mateřskou školu Velké Pavlovice, p.o..
- Výsledek – Zápis dílčího přezkoumání hospodaření města Velké Pavlovice za rok 2020 - procházené dokumenty uvedené v protokolu byly bez závad. Konečný audit proběhne v květnu 2021.

Rada města schválila (výběr):

- Prodej osobního automobilu Kombi Škoda Roomster 1,2 i, RZ 5B6 2626, p. *** za 15.000 Kč včetně DPH.
- Dodatek ke smlouvě o využití sběrného dvora pro účely zpětného odběru a oddělení sběru elektrozařízení, elektroodpadu, baterií a akumulátorů ze dne 25. 8. 2020, kdy se mění příloha č. 2 Smlouvy.
- Rozpočtové opatření č. 10/2020, provedené Radou města Velké Pavlovice dne 6. 10. 2020, celkové příjmy jsou navýšeny o 100.000 Kč, celkové výdaje jsou navýšeny o 100.000 Kč a beze změny zůstalo celkové financování.

• Změnu Pachtovní smlouvy ze dne 20. 2. 2019, a to změnu pachtýře z otce na syna *** na pozemek parc. č. 6573 v k. ú. Velké Pavlovice, v trati Soudný o výměře 1533 m² na základě zveřejněného Záměru č. 7/2020.

• Výsledek výběrové řízení na zakázku malého rozsahu s názvem „Rekonstrukce a výstavba slaboproudých instalací v objektu městského úřadu Velké Pavlovice“ a podpis smlouvy s vítěznou firmou Netcom CZ s.r.o., s nabídkovou cenou 313.200 Kč bez DPH (s DPH 378.972 Kč). Podmínkou je zrealizování zakázky do 30. 11. 2020.

• Kupní smlouvu na osobní automobil tovární značky Škoda Yeti, RZ 8B2 8888 pro městskou policii VP. Kupní cena je stanovena na 100.000 Kč. Prodávajícím je město Břeclav.

• Dodatek č. 1 ke Smlouvě na projektovou dokumentaci s názvem „Velké Pavlovice – ul. V Sadech, komunikace“ z důvodu nutnosti zpracování diagnostiky vozovky na cenu 111.000 Kč. Termín plnění se tímto posouvá do 31. 1. 2021. Smlouva je uzavřena s Ing. Bořkem Zvědělíkem.

• Plnou moc i Smlouvu o poskytování služeb se společností ZAFIN group s.r.o., na administraci podlimitní veřejné zakázky s názvem „Komplexní pojištění města Velké Pavlovice a jeho organizací“, a zároveň schvaluje Zadávací dokumentaci veřejné zakázky s názvem „Komplexní pojištění města Velké Pavlovice a jeho organizací“ včetně všech příloh.“

• Cenovou nabídku na zpracování Žádosti o dotaci za účelem získání dotace z dotačního programu 11782 Podpora rozvoje regionů 2019+, konkrétně z podprogramu Podpora obcí s 3.001–10.000 obyvatel na akci „Rekonstrukce místní komunikace na ul. Kpt. Jaroše, Velké Pavlovice“. Předkladem nabídky je Agentura K1 s.r.o. za cenu 19.900 Kč bez DPH (s DPH 24.079 Kč).

• Dodatek č. 2 k příkazní smlouvě k výkonu práv a povinností pověření, která od 1. 11. 2020 upravuje paušální měsíční sazbu odměny na 400 Kč bez DPH. Ostatní ujednání smlouvy zůstávají v platnosti. Smlouva je uzavřena s Mgr. Ing. Petrem Zatloukalem, advokátem, Brno.

• Uzavření Pachtovní smlouvy s *** za účelem propachtování zemědělského pozemku parc. č. 6544 (část) o výměře 1000 m² trať Soudný, dále s *** za účelem propachtování zemědělských pozemků parc. č. 6538 o výměře 2 404 m² trať Soudný a parc. č. 6547 (část) o výměře 2 000 m² trať Soudný, vše v k. ú. Velké Pavlovice, dle vyvěšeného Záměru č. 8/2020 o zemědělském pachtu.

• Dodatek č. 2 smlouvy o dílo, č. smlouvy zhotovitele: 9 – 0023A20, mezi městem Velké Pavlovice a firmou PORR a.s., Dopravní a inženýrské stavby, Oblast Morava, k akci „Velké Pavlovice – průmyslová zóna – dopravní a technická infrastruktura“. Dodatek upravuje výši sjednané ceny, a to snížená na 9.867.332,92 Kč bez DPH (s DPH 11.939.472,83 Kč).

• Geologický průzkum a následné práce na ul. Horní za cenu 595.113 Kč bez DPH (s DPH 720.087 Kč) provedené firmou SAS-TA CZ, a.s.. Jedná se o řešení havárie propadlé vozovky. RMě tímto odsouhlasuje výjimku ze Směrnice č. 4/2019 o zadávání veřejných zakázek „malého rozsahu“ právě z důvodu havárie a nutnosti okamžitého řešení.

• Žádost o uzavření mateřské školy v době vánočních prázdnin, a to v období od 23. 12. 2020 do 1. 1. 2021. Provoz bude zahájen v pondělí 4. 1. 2021.

• Smlouvu o dílo mezi městem Velké Pavlovice a firmou VYKRUT zahradní služby a.s.. Předmětem této smlouvy je zhotovení veřejné zakázky „Založení krajinných prvků v k. ú. Velké Pavlovice II“, registrační č. projektu: CZ.05.4.27/0.0/0.0/19_131/000991

0 za cenu 5.795.473,02 Kč bez DPH (s DPH 7.012.522,35 Kč).

- Smlouvu č.: HO-001030062013/001-RVG o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – souhlas s umístěním distribučního zařízení s názvem „V. Pavlovice, rozš. NN, BLARA s.r.o. K476“ mezi městem Velké Pavlovice a E.ON Distribuce a.s., za cenu 6.400 Kč bez DPH.
- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č.: HO-001030060838/001-PERF na akci s názvem „V. Pavlovice, příp. NN, Melichar K49“ uzavřenou mezi městem Velké Pavlovice a E.ON Distribuce a.s., IČ: 28085400 ve výši 2.000 Kč bez DPH. Z důvodu posunutí trasy dochází k novému projednání a schválení Smlouvy, cena zůstává stejná.
- Uzavření Pachtovní smlouvy s *** za účelem propachtování zemědělského pozemku parc. č. 5513 o výměře 1385 m² trať Soudný, v k. ú. Velké Pavlovice, dle vyvěšeného Záměru č. 9/2020 o zemědělském pachtu.
- Rozpočtové opatření č. 11/2020, dle přílohy, provedené Radou města Velké Pavlovice dne 18. 11. 2020, celkové příjmy, celkové výdaje a celkové financování zůstalo beze změny.

Změny byly provedeny u výdajů v rámci paragrafů, a to do výše rozpočtové rezervy.

- Smlouvu o nájmu plynárenského zařízení se společností GasNet, s.r.o., č. smlouvy: 9420003339/4000234099. Cena je stanovena na 1 Kč/rok do konce regulačního období. Jedná se o plynovod v průmyslové zóně.
- Zpracování poptávky na zhotovitele energetického auditu.
- Zpracování Výzvy k podání nabídek, včetně zadávacích podmínek na projektovou dokumentaci na akci „Novostavba základní umělecké školy, městské knihovny a informačního centra“.
- Pro další tříleté období nové zástupce za zřizovatele do Školské rady Gymnázia Velké Pavlovice, p.o. ve složení Ing. Mgr. Marii Šmídovou a Ing. Romana Halma.

Rada města neschvaluje:

- Cenovou nabídku na propagaci města Velké Pavlovice na FB a v internetové aplikaci „Na kole i pěšky“ od společnosti Bekrmapy. RMě neschvaluje s touto propagací.
- Žádost o dotaci z rozpočtu města Velké Pavlovice na rok 2021 od žadatele Linky bezpečí, z.s., ve výši 10.000 Kč.

Rada města souhlasí:

- S přijetím finančního daru účelově určeného na pořízení informační vitríny, která bude umístěna u vstupní brány školy. Finanční dar bude poskytnut firmou UNIPETROL RPA, s.r.o. Mateřské škole Velké Pavlovice v maximální výši do 15.000 Kč. RMě schvaluje znění „Darovací smlouvy“ na vitrínu a režijní náklady spojené se zabudováním této vitríny.

Rada města navrhuje:

- Zrušit plánovanou akci „Vánoční jarmark u radnice“ – objednaný program, z důvodu Covid-19 a stále probíhající nuzovým stavem a doporučuje připravit alternativní náhradní formu dle aktuální situace v danou dobu.

*Ing. Jana Václavková,
tajemnice Městského úřadu Velké Pavlovice*

NA RADNICI JSOU NOVÉ ROZVODY PRO POČÍTAČE, TELEFONY, ALARM I KAMERY

Městský úřad ve Velkých Pavlovicích byl s platností od 3. listopadu 2020 pro veřejnost zcela uzavřen, a to po období téměř celého měsíce. Důvodem byla rekonstrukce slaboproudých rozvodů na radnici. Radnice tak velmi flexibilně a prakticky využila omezený provoz úřadu v době bezpečnostních opatření proti šíření COVID-19 k realizaci časově náročných prací.

Staré rozvody byly v naprosté nevyhovujícím stavu. Dříve byly postupně doplňovány, provizorně taženy pod koberec anebo volně na podlahách.

V rámci rekonstrukce byly nainstalovány nové kabeláže pro počítače, tiskárny, telefony, kamery a pro požární čidla.

Prozatím jsou na budově radnice umístěny čtyři kamery. Snímány tak budou vchody do budovy, parkoviště před radnicí a dvůr městského úřadu. Z pochopitelných důvodů jsme předem nezveřejňovali, že probíhá i instalace alarmu, který na radnici doposud chyběl. Součástí alarmu jsou také detektory kouře v archivech. Nové místo si najde i hlavní server.

Předpokládané náklady na rekonstrukci rozvodů jsou vyčísleny na 400 tis. Kč včetně DPH a smlouva na provedení prací je podepsána s velkopavlovickou společností NETCOM CZ.

*Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovice*

Rozvod nové kabeláže v budově radnice města.

PRÁCE S NEJISTÝM KONCEM

Taky znáte ten pocit, když se snažíte něco udělat a vůbec není jisté, jak to dopadne? Že ne? Tak to jste šťastní lidé. Ale možná ještě šťastnější jsou ti, kteří ten pocit znají. Je nás hodně, kteří pracují s nejistým výsledkem. Čím menší je pravděpodobnost, že se dílo podaří, tím větší je radost z výsledku, když vše klapne „jak prdel na hrnec“.

Jaká je pravděpodobnost, že se kuchaři podaří výborné jídlo? U dobrého kuchaře se blížíme ke 100%. Potom máme lidi, kteří něco vymyslí, třeba nějaký ten „vylepšovák“ a musí jej desetkrát opravit, než bude fungovat tak, jak má. Ale ta radost, že „to“ šlape jak má, je ohromná.

No a teď se dostáváme k tomu, k čemu jsem se dostat chtěl. Představte si, že sedíte na židli před malířem a on maluje vaši karikaturu. Malíř má v hlavě nějakou představu, vy možná také, ale asi zcela odlišnou. Práce s nejistým koncem jak vyšítá.

V podobné situaci jsme byli, když se zadávala malba obrazu na hřbitovní bránu. Co má obraz zobrazovat, bylo jasné od začátku. Zmrtvýchvstání. A to bez ohledu na to, co bylo na původním obraze namalované pravděpodobně někým místním. (Brána také nebyla opravována do stavu, jaký byl po opravě v roce 1974.) Přestože byly zpracovány návrhy obrazu, byla to pro nás práce s nejistým koncem.

Kdo někdy zapředl do hovoru s umělci, ať už profesionálními nebo amatéry, tak ví, že jsou to tak trochu bohémové. Zpěváci, malíři, herci, sochaři – všechny je možné je naházet, v tomto pohledu, do jednoho pytle. No a tak jsem i já čekal, s čím přijde pan Klimeš. Co si do hotového obrazu přidá oproti návrhu, co kde do obrazu skryje.

Samozřejmě přidal si. Na původním návrhu byla rakev pod Ježíšem otevřená. Bylo domluveno, že bude obraz zcela bez rakve. Výsledek? Obraz je se zavřenou rakví. Když jsem malířovi řekl, že to teď musím opravit sám a možná to dopadne, jak když opravoval obraz Mr. Bean. Pousmál se a řekl mi, abych to tak nechal. Že si prostudoval několik zdrojů a tak je to správné. Po odchodu zhotovitele obrazu jsem hledal, jestli není na obraze, na některém pomníku nějaké jméno..., i malíř může mít své dny, že jo. Jméno jsem nenašel a prý ani žádnou šifru nenajdu.

No nevím, jestli je dobré mu věřit. Celou dobu, co jsme spolu a s památkáři o podobě obrazu jednali, držel MgA. Jan Klimeš, Ph.D. jazyk za zuby a neprozradil, čím se vlastně živí. Byť by to bylo k jeho prospěchu.

Kapitola sama o sobě je pořádání kulturních akcí. To je vždy práce s nejistým koncem. S přihlédnutím na dnešní covidovou dobu

Nový obraz na hřbitovní bráně – výjev Zmrtvýchvstání malíře MgA. Jana Klimeše, Ph.D..

si vlastně nejste ani jistí, zda se vůbec akce uskuteční. Kulturní akce se připravují, ale se strašně divným pocitem. Jeden interpret jde flexibilně domlouvat, ale domlouvají dva měsíce dopředu Vánoční jarmark, kde vystupují školy. Ty jsou v době příprav zavřené, nesmí se zpívat a venku se nesmí ani shroma-

žďovat lidé. Co bude v prosinci? To je v polovině října ve hvězdách. A když se náhodou akce povolí, stihnou školy vůbec něco nacvičit? Vánoční jarmark byl v letošním roce zrušen, teď už to víme všichni, ale má smysl připravovat plesy? To je sakra práce s nejistým koncem. Práce s nejistým koncem je i při stavění, budování. Jen si vzpomeňte, kolik peněz se nasypalo do různých projektů, které se nakonec neuskutečnily a možná už nikdy neuskuteční. Jenomže, „kdo je připraven, není ohrožen“ a „kdo nic nedělá, nic nepokazí“ a tak dále. Plno projektů je pohřbených kvůli dotacím, které se nepodařilo získat. Proto jsem i názoru, že se má o dotace žádat na to, co potřebujeme. Když už něco potřebujeme, postavili bychom si to i za své peníze. Ale i tak je to práce s nejistým koncem. Jen si vzpomeňte na zpracování projektu v roce 2016, který řešil revitalizaci hřiště za kostelem. Realizace se nakonec neuskutečnila, protože po představení projektu veřejnosti bylo zjištěno, že vlastně všem vyhovuje stávající stav.

No a je výchova dítěte práce? Anebo zábava? Ať už je to tak nebo tak, rovněž neznámé výsledky.

Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovic

ZÁSAHOVÁ JEDNOTKA KRAJSKÉHO ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHMORAVSKÉHO KRAJE ZASAHOVALA V KINĚ

V sále budovy kina je před demolicí živo. Krajské ředitelství policie si vybralo budovu pro výcvik zášahové jednotky. A proč si policisté budovu kina vybrali? Jeden z důvodů je určité neznámé prostředí.

Je pravděpodobné, že policisté ještě kino ke svému výcviku několikrát využijí.

Zášahová jednotka Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje (ZJ KŘP JmK) byla

zřízena jako výkonný organizační článek Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje. Působnost máme na teritoriu tří krajských ředitelství a pokud to vyžaduje vnitřní nebo mezinárodní bezpečnostní situace, můžeme být nasazeni i mimo teritorium.

Primární naším úkolem je služební zákrok proti nebezpečným pachatelům organizované trestné činnosti. Mezi další úkoly patří primární opatření proti teroristům, únoscům osob a dopravních prostředků, ochraně nebo obnovení veřejného pořádku na veřejných místech, záchranných akcí, zejména při vzniku živelných pohrom a katastrof.

Rozsahem výcvik zahrnuje střeleckou a taktickou přípravu, práci ve výškách a nad volnou hloubkou, zdravotní přípravu, fyzickou přípravu, pyrotechnickou přípravu, topografii, ovládnutí techniky vč. služebních motorových vozidel apod. Ve svých řadách máme specialisty – policejní odstřelovače, pyrotechniky, instruktory pro práci ve výškách a nad volnou hloubkou, zdravotníky, krizové vyjednavače.

mjr. Ing. Miroslav Koukal,
zástupce vedoucího odboru

Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovic

Zášahová jednotka cvičí na nejbizarnějších místech, jaká si vůbec umíte představit. Nejen v našem opuštěném starém kině, ale třeba v odstavených vlakových vagoncích.

MĚSTO VELKÉ PAVLOVICE ZÍSKALO DOTACI NA PŘÍSTAVBU TŘÍDY V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Jak jistě víte, ve školním roce 2019/2020 byla otevřena nová třída v mateřské škole. Přístavba třídy začala v roce 2018, kdy nebylo vůbec jasné, zda bude vypsán nějaký dotační titul na rozšiřování kapacit mateřských škol a za jakých podmínek tedy budou finance poskytovány.

Potřebovali jsme „mateřinku“ rozšířit, tak byla zpracována projektová dokumentace a řešila se stavba s tím, že bude financována z vlastních zdrojů. O to je příjemnější, že se podařilo dotaci ve výši 3.865.609 Kč z Evropské unie, prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj, získat.

Administraci dotace dostala za úkol externí firma, ale ta samozřejmě čerpá informace od starosty města a našich úředníků, kteří museli vše se stavební firmou dolaďovat tak, aby mohla být dotace po vypsání dotačního titulu v průběhu realizace stavby získána.

Celkové náklady na přístavbu třídy a také na některé vybavení jsou vyčísleny na 4.330.976 Kč.

Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovice

OSEL, KOZA, KRÁVA, HAD, BOBR, KOČKA NEBO PES? NEPOSTRÁDÁTE JE?

V říjnu letošního roku se po ulici Pod Břehy procházel osel. Zůstal u jednoho z domů, kde se skamarádil s obyvatelkou domu, jejími rodinnými příslušníky i psy. Osel na ulici – sranda, řekne si člověk. Jo, celkem jsme se zasmáli, hlavně při obvolávání lidí, či osel by to mohl být. „Ahoj, mám u baráku osla. Nevíš, či by mohl být?“ Otázka, na kterou všichni reagovali ráno v šest hodin smíchem a teprve po pěti dalších otázkách, jestli si nedělám srandu, byli schopni reagovat. Odvést osla někam do ohrady jsem považoval za nemožné, protože se mi v hlavě honily úryvky filmů a dokumentů, kde byl zašprajcovaný osel v půlce silnice a nic s ním nehnulo. Naštěstí se majitel podařil sehnat rychle a tak si jej i rychle odvedl.

A když zavzpomínám... Ještě větší zvíře – krávu (možná ještě tele) jsme naháněli u dálnice. Tato akce nebyla žádná sranda, protože kráva vbíhala na dálnici. Vše dobře dopadlo, nikdo se nezranil, i když kráva nakonec živá nevyvázla. Ale co na tom bylo celkem k smíchu, tak zjišťování, či kráva je. Ničí nebyla. Vypadalo to, jako by se k ní nechtěl z důvodu řešení problémů nikdo hlásit. Skutečnost byla ovšem jiná. Všude jsme se ptali, zda to není jejich kráva. Ono to ale nebyla kráva, byl to býček. A ten už svého majitele měl.

Had – zvíře, které má málokdo v oblíbenosti, a na dvorku ho nechce nikdo. No a v domě už vůbec ne. Tak se volají většinou hasiči. Když oznamovatelé volají, občas mají tendenci přehánět. Pes je veliký do pasu (potom je zjištěno, že ano, ale do pasu pětiletého dítěte) anebo, že má had víc jak metr a je barevný jak Rubikova kostka a tak dále. Jedním takovým telefonátem byl oznámený výskyt hada i na horním středisku společnosti Vinium. „Máme tu velkého hada, dojeďte jej chytit.“

Užovky se většinou přitisknou k zemi smetáčkem a úchopem za hlavou hodí na připraveného kbelíku s uzávěrem. S podobným vybavením jsme jeli i tenkrát. Jenomže ten had byl fakt velký, a to už není sranda, protože nejsme žádní zdatní herpetologové. Člověk tedy musí s hadem pracovat tak, jako by to byl ten nejjezdovější zabiják.

Podařilo se, Radek Konečný – nejzdatnější to odchytač všemožných plazů umístil hada do hoboku s víkem. Ale co s ním? Nebyla to užovka, kterou o pár stovek metrů dál pustíte do přírody. Byla to nějaká barevná potvora, která musela do terária. Říkali jsme si, že by nám mohli pomoci profesionální hasiči. Těm

Projekt

ROZŠÍŘENÍ KAPACITY MŠ V OBCI VELKÉ PAVLOVICE

je spolufinancován Evropskou unií.

Cílem předkládaného projektu je rozšíření kapacity v mateřské škole ve Velkých Pavlovicích. Toto bude docíleno nástavbou stávající budovy MŠ. Dojde k otevření nové třídy.

EVROPSKÁ UNIE

Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

jsme nález hada oznámili a trošku jsme se nepochopili a oni jej jeli odchytit znovu do Vinia.

To už jsme ale měli hada chyceného a uloženého na hasičce. Tak jsme jej v tom hoboku vzali a na Vinopě znovu vypustili. Ne..., to je sranda, počkali jsme na jejich příjezd a domluvili se, co s ním. A? Předali jej tenkrát městské policii. Takže zase mně. Nakonec skončil v teráriu jedné hodné chovatelky. (Had se do areálu Vinia dostal od chovatele, přes zahrádky domů ulice Zahradní.)

Bobra jste někdy chytali? Tak si představte, že i s tím jsme se seznámili. Bylo to na Vrbici a v živé paměti mám, jak byl natlačený v rohu u roletových vrat garáže. Proč byl bobr až kdesi na Vrbici, nevím. Žádost o odchyt nám byla oznámena skoro v noci, kolem dvaadvacáté hodiny, telefonicky a my jsme na hasičské zbrojnici řešili, zda to oznámit operáčnímu, anebo ho prostě chytit jen tak. Přeci jenom je třeba myslet i na zadní vrátka. Kdyby se něco stalo, aby to bylo ošetřeno – pracovní úraz apod. Rozhodli jsme se, že odchyt oznámíme radiostanicí operáčnímu a tak se také stalo. Ten si nechal oznámení ještě jednou zopakovat a raději nás odkázal na telefonní hovor. První dotaz byl, zda jsme náhodou nepožili alkohol. Když jsme mu řekli, že ne, že jsme byli skutečně osloveni, tak nám řekl, že nikam nepojedeme, protože na to nemáme odbornou způsobilost. Tak jsem mu řekl, že mám kurz na odchyt toulavých zvířat. Přesto nám výjezd nezaregistroval. Ale to bychom nebyli my, abychom se nešli na bobra podívat a odchytit jej. Odchyt proběhl přehozením deky přes něj, „zachumlováním“ a umístěním do vinohradnické bedny. Slavnostně jsme jej pak vezli k Trkmance, kde jsme ho vypustili. Až někdy budete s hasiči a budou vás chtít zakrýt dekou, možná z ní toho bobra ještě ucítíte. (Blbost..., už je vypraná.)

Tak to je mimořádné selfie! Komu se kdy poštěstí se vyfotit s oslem?

Veselá příhoda byla jednou o slavnosti „Božího těla“. Když šel průvod k oltářům na ulici Hlavní, stál jsem na křižovatce u školy v uniformě městské policie a usměrňoval dopravu. V dále jsem viděl pobíhat nějakého menšího psa, ale nevěnoval jsem mu moc pozornosti. Až došel blíž, zjistil jsem, že to není pes, ale kamerunská koza. Slavnost „Božího těla“ proběhla v pohodě, ale odchyt kůzle už byl složitější. Přesto se podařilo. Kůzle jsem si uvázal na vodítko na psy a vydal se směrem k úřadu. No, to focení od kolemjdoucích a žasnoucích moc příjemné nebylo. A sranda, to zas jo, ta byla.

Potom jsou ještě takové ty zážitky ne příliš k smíchu, ale vzpomíná se na ně taky s úsměvem.

Když vám spadne kotě do „slepého“ rampouchu od sklepa, jak s ním ven? Obkopat trubku, opatrně rozbít a kotě vydělat? Taky by to šlo, ale jednodušší nápad, bylo strčit do díry klacek a kotě vyběhlo samo.

A zachraňovat kočku ze stromu je taky práce nebezpečná. Tedy když nemáte plošinu. Od čtyřdílného nastavovacího žebříku použijete prvně dva kusy, kočka vyleze výše, tak potom tři kusy, potom vyleze ještě výše, tak použijete i ten kus poslední. A co kočka? Vyleze ještě výše. A potom už je na fantazii, co použijete, aby se na ni dosáhlo. A super je, když vás u vašeho výkonu pozoruje půlka základní školy.

Před pár lety jsme vyjížděli zachraňovat psa ze studny. Do Němčiček. Naštěstí byl náš žebřík krátký a museli vlézt do studny hasiči z Hustopečí, protože bylo třeba použít lezecké vybavení. Ne že by mně vadila ta hloubka, ale vadil by mi ten statný rotvajler ve studni. Nutno dodat, že hařák byl tak vysílený, že se na odpor při vyprošťování nezmohl. Kdyby vás zajímalo, jak se rozhodovalo, kdo do studny za psem vleze, tak nijak. Vzal to na sebe sám velitel.

*Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovice*

NEVŠEDNÍ ODCHYT LABUTĚ

Obecně ze všech odchytů, ke kterým je velkopavlovická Městská policie volána, se týkají odchycení psa popřípadě kočky. Tyhle odchytů se nijak neliší a berete je jako samozřejmost a rutinu, protože přesně víte, jak si počínat. Kde neudělat chybu, aby nedošlo ke zranění strážníka, nebo ke zranění samotného zvířete.

Přijaté oznámení nahlášené dělníkem pracujícím u výstavby haly v průmyslové zóně bylo odlišné už jen proto, že se jednalo o zraněnou labuť, která několik hodin ležela na stejném místě a jejíž přistání podle popisu nebylo zrovna hladké.

Ve vteřině projde hlavou tisíc myšlenek, jakým způsobem labuti pomoci i když si každý řekne, že se jedná jen o labuť, která přece nemůže ublížit. Nicméně k oznámení se vydala

Labuť, která uvízla v obrovské kaluži, se podařilo zachránit díky profesionálnímu zásahu strážnice Ivy Rathouské.

strážnice Iva Rathouská a zjistila, že labuť je opravdu nejen zraněná, ale i pořádně naštvaná a navíc leží v nepřístupném terénu. Bylo zrovna mokro a blátivo.

Přesto, že oba strážníci mají certifikát na odchyt zvířat a nově i pořádné vybavení jako jsou kleště, odchytové oko, raději byla celá situace pečlivě zkontrolována s oprávněnou osobou v organizaci „Zvíře v nouzi“. Ta popsala, jakým způsobem odchyt provést, neboť oni se na místo v dohledné době dostat nemohli. Zrovna vyráželi k podobnému odchytu do Brna.

Správné provedení má být takové, že k labuti přistoupíte a chytnete ji za krk, aby vás nemohla poštipat, co nejdříve přidřepnete nad křídla a tím ji znemožníte s nimi mávat. Jenomže vzhledem k tomu, že labuť si vybrala zrovna velkou louži, kdy okolo bylo samé bláto, byl tenhle způsob odchytu nemožný. Z toho důvodu bylo použito odchytové oko a s pomocí jednoho dělníka se labuť podařilo bezpečně odchytit a za neustálého syčení ji vložit do přepravního boxu, ve kterém doputovala do odchytové stanice v Rajhradě. Tam si ji taky převzali a poděkovali za poskytnutí součinnosti.

Do takové situace se může dostat kdokoliv a pokud nechcete hned volat policii nebo strážníky, zde uvádím kontakt na organizaci, která se jmenuje ZVÍŘE V NOUZI jejíž působnost je v Rajhradě na adrese Masarykova 124, Rajhrad tel. 606 184 100 nebo můžete navštívit webové stránky www.zvirevnouzi.cz. Zabývají se odchytom nejen dravců, ale i ptáků a savců.

*Iva Rathouská,
strážnice Městské policie Velké Pavlovic*

TELEGRAFICKY

Ulice Horní je uzavřena, propadá se komunikace

(15. 10. 2020)

Pod rozpraskanou zámkovou dlažbou vozovky na ulici Horní se nachází starý sklep.

V polovině letošního října byla uzavřena komunikace v ulici Horní z důvodu jejího postupného propadávání. Bylo zde provedeno měření, prostřednictvím kterého bylo zjištěno, že se pod komunikací nachází starý sklep, do kterého není přístup a není tedy užíván. Z toho plyne, že nemá ani majitele. Řeší se způsob sanace a také dodavatel sanace. Sklep má mít dle provedeného měření podlahu 10 metrů pod terémem s výškou kvelbu dokonce 4 metry.

Vydatné srážky naplnily koryta potoků

(15. 10. 2020)

V polovině října pršelo a pršelo – hladina Trkmanky se zvedala a zvedala.

Ani náš jindy naprosto klidný potok Trkmanka se nestal během mimořádně deštivého měsíce října výjimkou. Bohatá mokrá nálož zaplnila koryto tak, že bylo ve středu 14. října ve 20:30 hodin dosaženo I. stupně povodňové aktivity, který se držel až do čtvrtě rána. V tento den v 7:20 hodin ráno chybělo k dosažení II. stupně navýšení hladiny Trkmanky pouhých 20 cm. Potom déšť našťastí ustal a hladina se již příliš nezvedala.

K rybářské baště po novém můstku

(20. 10. 2020)

Novinka u rybníka, k baště dokráčíte po zcela novém můstku.

Zub času se podepsal na můstku nad zálivem zámeckého rybníka na ulici Nádražní, který spojuje jeho břeh se vstupem do rybářské bašty. Smrkové dřevo podlehl povětrnostním vlivům. Na kovové nosníky, které mělo město dlouhodobě uloženo, byly umístěny rošty. Nové zábradlí je zhotoveno ze dřeva tak, aby ladilo k rybářské baště. Veškeré práce provedli pracovníci služeb města.

Výstavba infrastruktury v průmyslové zóně

(20. 10. 2020)

Výstavba technické a dopravní infrastruktury v průmyslové zóně se koncem měsíce října

Průmyslová zóna za železničním přejezdem (směr Bořetice) s novou asfaltovou vozovkou.

2020 chýlila ke zdárnému konci. Dne 20. října 2020 firma PORR a.s. dokončila pokládku poslední vrstvy asfaltu. V polovině listopadu byly na stejné místo nainstalovány na sloupky veřejného osvětlení svítidla a bylo hotovo.

Městské policii byl zakoupen starší automobil

(3. 11. 2020)

Městskou policii díky novému označenému automobilu jen tak nepřehlédnete!

Automobil Škoda Yeti (r. v. 2013) využívala městská policie v Břeclavi. O pořízení „označeného“ vozidla velkopavlovickým strážníkům se uvažovalo již dříve. Tehdy však bylo rozhodnuto, že bude obměněn stávající vozový park, protože vozidla využívaná zaměstnanci města dosluhovala. Městské policii vozidlo pořízeno nebylo. Jakmile se v letošním roce naskytla možnost koupě staršího auta s výbavou vhodnou pro policii, bylo by škoda nabídky nevyužít.

Zasmáli jsme se..., děkujeme, ale už stačí

(18. 11. 2020)

Považte, je toto výsledek konání jedince, který alespoň sporadicky používá hlavu?

Díky některým „dobrákům“ mají zaměstnanci velkopavlovických služeb města pestrou škálu pracovních činností. Vážíme si toho, že

je nenechávají upadnout do stereotypu, a že je dokonce i rozesměji. Protože plakat nad debilitou některých jedinců nemá smysl.

Podzimní výsadba stromů

(1. 12. 2020)

Výsadba vzrostlých sazenic mladých stromků v lokalitě biocentra Zahájka.

Měsíc listopad je z celého roku nejvhodnější k výsadbě mladých stromů a keřů. Toho využili i zaměstnanci služeb města a v extravilánu města, především ve východní části Zahájky a kolem cyklostezky na Bořetice, dosadili chybějící stromy a keře.

Celkem bylo vysazeno více než 50 stromů a přes 40 keřů, které v budoucnu ozdobí a zkvalitní naše životní prostředí. Vysazeny

byly lípy, duby, olše, muchovníky a mnoho dalších druhů.

Odstraňování náletových dřevin

(3. 12. 2020)

Vůz Zago se osvědčil jako skvělý pomocník pracovníků služeb města.

Pracovníci služeb města odstranili začátkem měsíce prosince křoviny, náletové dřeviny a plevele na obecních pozemcích a zlikvidovali černé skládky v Súdňých. K likvidaci náletových dřevin využili sběrný a drtící vůz Zago.

Karolína Bártová & Věra Procingerová

Z NAŠICH AKCÍ

SÁZÍME, ŠIJEME, UČÍME, PŘIPRAVUJEME SE...

I přes veškeré negativní vlivy v tomto roce se činnost na Ekocentru Trkmanka nezastavila. Pro mateřské školy, které se odvážíly v tomto složitém období cestovat, jsme realizovali několik projektových dnů na téma „Sysli pro krajinu, krajina pro sysly“, „Podzim s ježkem“, „O vodě“. Mateřské školy využívají možnosti realizovat environmentálně zaměřené projektové dny ze šablony MŠMT.

Nadace Veronica z Brna v září 2020 zachránila z Holandska ve spolupráci s organizací The Tree Party 4.600 hrušní, které by jinak skončily ve štěpkovači. Současná epidemie postihla mezi jinými i ovocnou školku holandské nadace Corazón. Kvůli zrušeným objednávkám zůstaly tisíce stromků bez odběratelů a školka je nemohla dále skladovat.

Rozhodli se realizovat projekt „Darujte hrušeň jako dárek a potěšte přírodu i své blízké“ a převzít hrušně do České republiky. Jedná se o dvě odrůdy hrušní - stará odrůda Konference a nová odrůda Sweet Sensation (červená mutace odrůdy Doyenne du Comice – Děkanka Robertova), výhodou je, že odrůdy

se navzájem opylují. Jedná se o čtvrtkmeny se zapěstovanou korunou, podnož kdoulový semenáč, sazenice jsou prosto kořenné, měří cca 1,6 metru. V rámci této akce se podařilo získat zdarma 80 stromků ve skladbě 40 ks Konference a 40 ks Sweet Sensation pro výsadbu do ovocného sadu, který má ekocentrum v pronájmu od svého zřizovatele. Vzhledem k tomu, že výsadba spěchala, oslavili zaměstnanci ekocentra svátek 17. listopadu výsadbou hrušní.

Ovocný sad pomalu dosazujeme různými odrůdami tak, aby v budoucnu mohlo místo sloužit pro potřeby ekocentra, místních škol na projektové dny, veřejnost a samozřejmě pro sysla obecného a jinou zvěř zde žijící. V současné době největší část tvoří meruňky a hrušně, po několika kusech se podařilo vysadit třešně, jabloně, švestky, rakytník řešetlákový. Prostor k další výsadbě ještě máme a tak nás čeká mimo údržbu ještě docela dost shánění výsadby a práce s ní. Jednu negativní věc, na kterou jsme při výsadbě narazili, bylo to, že nám neznámý řidič traktoru zkracováním si cesty s těžkým nákladem nadělal velké

koleje mezi řádky, ale totálně nám ujezdil sádek na výsadbu, takže jsme si museli zapůjčit na výsadbu malý bagřík. I přesto se výsadba vydařila a věříme, že za pár let nás čeká krásná úroda.

Narizení vlády nás sice nezavřely, ale také neumožnily realizovat naše hlavní činnosti – školy zavřené, ubytování pouze při služebních cestách, zákaz vzdělávacích seminářů, uzavřené hranice. Vzhledem k různým živnostenským oprávněním, které ekocentrum vlastní, jsme se rozhodli nesesedět se založenými rukama a čekat jak to dopadne, ale začali shánět náhradní práci.

Podařila se spolupráce s Levandulovou farmou ze Staroviček, šijeme a vytváříme polotovary pro další zpracování. Poděkování tak míří panu Bízovi a jeho týmu, že nám vyšel vstříc. Věříme, že spolupráce bude pokračovat do budoucna i v dalších směrech.

Plánujeme aktivity na rok 2021, nejenom ty, co se v letošním roce nerealizovaly a byly přeloženy, ale přibývají noví klienti s novými požadavky na realizaci zejména víkendových

Díky dotacím získaných Ekocentrem Trkmanka na výsadbu stromů jsou zelené plíce našeho města opět o něco silnější a vzduch, který dýcháme, zdravější.

seminářů, mezinárodních konferencí, divadelní desetidenní pobytový tábor a další.

Spolupracujeme s MAS a MAP Hustopečsko, nově pracujeme na možnosti spolupráce s MAS a MAP Lednicko-Valtický areál.

Byl ukončen velký projekt Interreg V-A SK CZ Sysli pro krajinu, krajina pro sysli. Připravujeme další projekt jako partner v rámci Programu Interreg V-A Slovenská republika–Česká republika 2014–2020, Fond malých projektů s obcí Rovensko. Jedná se o projekt zaměřený na kulturu a tradice s tím, že obec Rovensko v rámci dotace získá potřebné prostředky na úpravy kulturního střediska a ekocentrum jako partner prostředky na projektového manažera, prostředky na účast na festivalu při slavnostním otevření, vytvoření společného zpěvníku. Částka se bude pohybovat ve výši cca 6.000 eur. V návaznosti na novou spolupráci připraví Ekocentrum Trkmanka projekt zaměřený na environmentální aktivity s realizací hlavní části projektu na ekocentru a obec Rovensko bude přeshraniční partner.

I když v současné době neběží každodenní vzdělávací programy v rámci EVVO, máme schválenou žádost o poskytnutí podpory Státním fondem životního prostředí ČR, na projekt „Bádáme, objevujeme, pomáháme

– ekologické výukové programy na Trkmance“. Projekt se realizuje v souladu s termíny výzvy, tj. od 1. 9. 2020 do 30. 6. 2022. Žádali jsme o maximální výši 250.000 Kč a tato částka na základě předloženého projektu byla akceptována.

Covid-19 také pozastavil realizaci projektu z MAP Hustopečsko „Z Bílých Karpat na Pálavu“, který se budeme snažit začít realizovat dle počasí od začátku roku.

V současné době čekáme na informaci o vypsání dotačních titulů na pobyty škol v přírodě, na rekonstrukci a dovybavení stávajících ekocenter, sledujeme veškeré výzvy, na které by naše ekocentrum mohlo případně reagovat.

Všem přejeme příjemné prožití adventního času, vánočních svátků, v novém roce hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a hlavně se moc těšíme na setkání zejména na tradičních akcích, které bohužel nebylo možné v letošní roce zrealizovat.

*Za zaměstnance Ekocentra Trkmanka
Bc. Zita Dvořáková, MSc*

ZVEME VÁS NA ON-LINE VÝSTAVU VNEJŠÍ A VNITŘNÍ ZRCADLENÍ

Tradiční výstava fotografií má letos název **VNEJŠÍ A VNITŘNÍ ZRCADLENÍ** a její vernisáž byla naplánována ve Velkých Pavlovicích na konec října letošního roku. Je výstupem společné práce fotografů z regionu Senicka a Velkopavlovicka, jak tomu už bývá pravidelně.

Není zapotřebí se rozepisovat o tom, v jaké se nacházíme společenské situaci a že se nyní zastavila přeshraniční spolupráce mezi našimi zařízeními.

Dlouho jsme na dálku diskutovali o tom, jak uzavřít letošní společný projekt a jak představit co nejširší veřejnosti práce vybrané pro výstavu. Se souhlasem ZOS v Senici, vedení našeho města i odborného lektora a garanta výstavy jsme se nakonec rozhodli pro on-line prezentaci na webových strán-

Malá ochutnávka z fotografické výstavy od pana Pavla Sedláčka.

kách města Velké Pavlovice a Záhorského osvětového střediska v Senici. Tak, jak by tomu bylo při vernisáži, jsou vystavené fotografie doplněny lektorským textem kurátora dr. Petra Lančariče a komentářem odborného pracovníka ZOS Senica, Tomáše Jurovatého.

Jako každý rok, tak i letos připravili slovenští partneři projekt pro spolupráci mezi městskou knihovnou, podporovanou městem Velké Pavlovice, a Záhorským osvětovým střediskem v Senici, zaměřenou na vzdělávání fotografů z obou regionů. Nejdůležitější roli v těchto projektech hraje osobnost odborného lektora a kurátora výstavy, profesionálního fotografa, který pomáhá amatérským fotografům zvládnout uložené téma, pochopit nejenom technický, ale především umělecký svět fotografie, samostatně pracovat na daných úkolech a ve výsledku připravit fotografie pro prezentaci na výstavě. Ač to zní téměř neuvěřitelně, jedná se již o jedenáctý rok vzájemných kontaktů, během nichž se fotografové posunuli a zdokonalili opravdu významným způsobem.

Jak uvádí ve svém komentáři slovenský kolega, pokud to bude jenom trošku možné, bude se připravená výstava konat ve Velkých Pavlovicích na jaře 2021.

Prozatím tedy přijměte pozvání k on-line prohlídce, kterou najdete na oficiálních webových stránkách města Velké Pavlovice, na úvod-

Hádat autora této fotografie je pro mnohé z vás určitě hračka. František Kobsa? Bingo!

ní straně. V hlavním menu odkazů hledejte ve spodní části lištu s názvem – **Výstava „Vnější a vnitřní zrcadlení“ – on line prezentace** a vydejte se na prohlídku virtuální výstavy. Přejeme vám příjemný zážitek.

Mgr. Dana Růžičková

VÁNOČNÍ STROMEČEK U RADNICE BYL ROZSVÍCEN V ŽIVÉM VYSÍLÁNÍ

Zákaz shromáždování, zákaz kulturních a vlastně jakýchkoliv akcí. Když jsem přemýšlel, kdy rozsvítit vánoční stromeček u radnice, dospěl jsem k závěru, že je to vlastně úplně jedno. Stejně u toho nikdo nemá být. Tato informace byla sdělena stroze i veřejnosti. Tečka, není co více řešit.

Hlavou mi však začal vrtat dotaz, proč by nemohlo být rozsvícení stromečku on-line, tedy v živém přenosu. Pravda je, že ve Velkých Pavlovicích jsme v minulosti vánoční strom rozsvítili dle aktuální situace v daném roce. Někdy bez programu, někdy s programem, s koledami, bez koled.

Když už se nic nesmí, rozhodl jsem se, že živé vysílání uděláme. Každá zpestření dobré. Slovo „uděláme“ je důležité. Protože sám bych nic neudělal. Stačilo sehnat jednoho človíčka, který bude natáčet a druhého, který uvaří svařák, až dojdeme zmrzlí po přenosu.

V letošním roce jsme se rozhodli nazdobit menší stromeček, protože zdobit vysokou douglasku vedle radnice je náročné, skoro až nemožné. Zopakují i mé tvrzení, že vynaložená námaha na zdobení, neodpovídá výsledku. Je třeba si uvědomit, že ke stromu není ideální přístup a jeho výška je tak ohromná, že převyšuje většinu vánočních stromů v širokém okolí, ne-li v celé České republice.

Při pohledu na letošní vánoční stromeček vás musí trknout, že probíhalo zdobení i ženskou rukou, protože my chlapi bychom se s baňkami nezabývali a mašličkami už vůbec. A to je

další výhoda menšího vánočního stromku. Je možné jej nazdobit tak, aby byl nádherný i během dne, ne jenom rozsvícený večer.

Záměr, jak by měl vánoční stromeček vypadat, byl od začátku jasný - bílá barva. Jenomže když se začalo uvažovat, že by se stromeček rozsvítil v živém vysílání, bylo třeba to něčím doplnit. Ale zase jsem nechtěl zbytečně kupovat světelné dekorace, protože máme LED řetězů docela dost. Na stromeček tak byly dány modré LED diody, které byly vloni v kašně místo vody. Jestli tam vydrží po celou dobu, není jisté. Možná budou odstraněny, aby stromek zůstal tak, jak bylo původně zamýšleno. Tedy celý bílý.

Osvětlení vymyšleno, ale rozsvítit strom tiše, by asi bylo divné. Koledy jsem pouštět nechtěl a tak jsem vybral jednu z mých oblíbených srdcovek. Symfonie č.40 od W. A. Mozarta, v podání německé heavymetalové skupiny ACCEPT, za doprovodu Českého národního symfonického orchestru.

Když vymyslím nějakou akci a potřebuji personálně pomoci, většinou se obracím na kamarády z řad dobrovolných hasičů. Pomůžou rukama, ale také svými nápady. Svařák připravili Jan Schäfer a Michaela Mainclová, za kamerou stáli a psy od stromečku během živého vysílání odháněli Martin Buchta a Radek Konečný.

*Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovic*

Vánoční strom před radnicí je letos oproti létům naprosto jiný, vlastně, jako celý tento rok... V případě stromečku musíme však důrazně podotknout, že se jedná o „jinakost“ v pozitivním slova smyslu!

ZAVŘENO – PŘES OKÉNKO – OTEVŘENO

Přesně šest týdnů byla nucena Městská knihovna mít zavřeno. Knihovnice zoufala z toho, že nemůže půjčovat knihy a nevidí živého čtenáře, nakupovala aspoň knižní novinky a doufala v lepší zítřky. Knihy se pomalu kupily a brzy by na nich seděla jako „žába na prameni“, kdyby nepřišel zásah shůry. Tedy z ministerstva, aby se ze dne na den requalifikovala na učitelku 1. třídy. Navíc vlastního dítěte! Od toho dne mnohokrát zoufale vzpomínala na svou krásnou práci, které rozumí, a na čtenáře, co už umí všechny písmena... A utíkala do práce aspoň po večerech, uklidnit se mezi regály knih.

Kromě toho, že „tekly“ nervy knihovnici během její pedagogické kariéry, začalo málem téct do bot i slavnému Vondruškovi. Ano, tomu oblíbenému spisovateli. Ne doslova, ale už dost mizerný stav střechy knihovny nevydržel období podzimních vydatných dešťů a tak nám ve velkém zatekl strop a také zeď, právě ta za regálem plným Vondruškových knih.

I to jsme přežily. Ale dny se stále zkracovaly,

zima se ohlásila v plné síle a opět mě zastavovali po městě čtenáři, že „už fakt nemají co číst“. Touha pašovat jim pod rouškou tmy v síce knihy obalené v novinách jako za časů samizdatu byla veliká...

Naštěstí už na to nedošlo. Vypustil se PES (neboli protiepidemický systém), který nám od 23. listopadu umožnil, do té doby zakázané, bezkontaktní půjčování a vracení knih. Tak jsme hned otevřely pomyslné „okénko“ a s velkou slávou vyhlásily do světa, že naši čtenáři konečně budou mít co číst. A že už to bylo nutné jako sůl.

Po otevření okénka se spustila lavina objednávek a přání, zvonek knihovny drněl v domluvené časy od půl osmé až do šesti večer. Za pouhých osm dní se půjčilo více než tři sta knížek více než 60 čtenářům a čtenářkám. Dokonce i někteří žáci a studenti si vzpomněli, že nad povinnou četbou jim už visí tzv. Dmoklův meč.

A po osmi dnech „bezkontaktní“ jsme s velkou radostí ve čtvrtek 3. prosince mohli sundat

petlici ze dveří a znovu otevřít. A to s velkou parádou, tedy se spoustou předvánočních knižních novinek. A že se po nich zaprášilo. Popravdě si někteří čtenáři berou knihy ve dvojnásobném počtu než obvykle se slovy „Bůh ví, kdy vás zase zavrou“. Budeme doufat, že letos už vydržíme a že následující rok bude opravdu „v novém“.

Člověk by si měl ze všeho zlého vzít vždy to pozitivní. Slovy známé české autorky Petry Dvořákové „Lepší než žít z pocitu křivdy je uvědomit si hodnotu zkušenosti“. Takže ano, tento rok byla sice knihovna zavřená na celkem 12 týdnů (6 týdnů na jaře a 6 ted), ale měli bychom mít radost, že na těch zbylých 41 týdnů tady pro čtenáře byla. A že ji tady od roku 1918, tedy 102 let, nepřerušeno stále máme...

*Lucie Gawlová,
knihovnice Městské knihovny Velké Pavlovic*

RODÁK Z VELKÝCH PAVLOVIC MICHAL DAMBORSKÝ JE PRVNÍM ČEHEM V KAPELE NATO, TROUBÍ MEZI AMERIČANY ŠKODA LÁSKY

Místo útočné pušky drží trumpetu a v zahraničí naplňuje úsloví „Co Čech, to muzikant“. Nadrotmistr MICHAL DAMBORSKÝ je vůbec prvním českým hudebníkem v orchestru vrchního velitelství NATO v Evropě. Tento mimořádně nadaný mladý muž, na kterého je město Velké Pavlovice po zásluze hrdé, se v našem městě narodil, prožil zde své dětství, odmaturoval na zdejším gymnáziu a poté dál vystudoval Konzervatoř Brno.

„Je to jazzový bigband, který působí též jako ceremoniální orchestr. Hraju i sólo vojenské signály a večerky,“ říká sedmatřicetiletý velkopavlovčan.

Nyní žije s rodinou poblíž vrchního velitelství spojeneckých sil, které má sídlo v belgickém městě Mons. I jeho jednotku a veřejné koncertování zasáhla koronavirová krize, a tak se některá vystoupení přesunula na internet.

K nedávnému výročí vzniku Československa Damborský natočil pro SHAPE International Band video, kde na pět různých trumpet zahrál celosvětově známou Vejvodovu polku Škoda lásky o níž generál Dwight Eisenhower údajně prohlásil, že pomohla Spojencům vyhrát druhou světovou válku. „Většina kolegů skladbu zná, avšak pod názvem Beer Barrel Polka nebo Here Comes the Navy. Nejsem si jistý, jestli věděli, že je to původně česká písnička, každopádně po moji nahrávce to už vědí,“ usmívá se vojenský hudebník.

V současné době má orchestr evropského velitelství NATO jednadvacet členů, kromě Damborského jsou to všechno Američané. Bigband reprezentuje hlavně éru osvobození Evropy za druhé světové války. „Základem repertoáru jsou nejrůznější americké skladby z té doby, třeba od Glenna Millera či Dukea Ellingtona. Důležité jsou také ceremonie. Jsou státy, k jejichž počtům či uvítání delegací hraje častěji, ale musíte být připraveni zahrát pro všech třicet států NATO minimálně jejich hymny a vojenské signály,“ povídá.

Potěšil Pattonova vnuka

Při koncertu k 75. výročí bitvy v Ardenách se v zaplněné arlonské katedrále setkal s vnučkem slavného amerického generála Pattona.

„George Patton Waters byl potěšen, že český vojenský hudebník je součástí amerických kolegů v SHAPE International Band a zmiňoval, jak rád jezdí do Plzně. Dokonce bylo domluveno, že letos na konci června přijede orchestr zahrát

do Prahy na ambasádu USA, ale pandemie to zhatila,“ lituje nadrotmistr.

Damborského ohromila také atmosféra při koncertu v Nizozemsku k příležitosti výročí válečné operace Market Garden z roku 1944. „Byla tam ohromná spousta dobové techniky, uniformovaných nadšenců a setkali jsme se s americkými veterány, kteří se přímo této operace zúčastnili,“ vzpomíná trumpetista.

Jako jeden z lídrů orchestru kolegy učil i hudebnímu přednesu tradiční moravské dechovky, třeba u některých vojenských pochodů. „Nejsme vychováni jako Američané k velké sebedůvěře, takže jsem nejdřív trochu bojoval s tím, že já – moravský kluk, přeci nebudu říkat jak co hrát profíkům z USA, kteří na bigbandové hudbě vyrostli. Pak je příjemné zjistit, že nejste jen do počtu,“ vypráví.

Do české armády nastoupil před čtyřmi lety. „Moje manželka je také hudebnice, tak jsme po založení rodiny nechtěli oba po nocích koncertovat po divadlech. O službě u armády rozhodly i peníze. Kultura je v České republice podhodnocená a nástupnímu platu vojáka z povolání se nabídka z divadla nevyrovnala,“ zmiňuje.

Působení v zahraničí bere Damborský jako další příležitost. „Mám rád výzvy. Před armádou jsem byl většinou muzikant na volné noze. V Belgii se navíc děti naučí cizí jazyk a poznají jiné prostředí,“ říká.

Před svou zahraniční hudební misí musel znovu projít fyzickými zkouškami, psychotesty a požadavkem byla také zkouška z angličtiny. „Konkurz nebo výběr provádí každá armáda členského státu NATO dle svých pravidel. Nechybí bezpečnostní prověrka, různá vojenská školení a dokonce národní příprava před vysláním do vojenské mise, protože jsem pořád i voják z povolání a mě může armáda využít k těmto účelům,“ vysvětluje.

Práce je mu koníčkem a životní náplní. „Dělám, co mě baví. Ovšem jako muzikant se musím udržovat na vysoké úrovni. V SHAPE International Band se cvičí interpretace do detailů, hodně natáčíme a pořád se pozměňuje repertoár. Denně hraju minimálně čtyři hodiny, když ale zkoušíme větší část dne, protáhne se to i na osm hodin,“ přibližuje Damborský.

Udržování se v „hudební“ kondici přirovnává k profesionálnímu sportu. „Nátiskové svaly v oblasti rtů a obličej, které se aktivně formují při hře na trubku, jsou svaly jako každé jiné a potřebují rozehrát a připravit na práci. V tomto ohledu je vlastně profesionální hudebník, samozřejmě ať už hraje na jakýkoliv hudební nástroj, srovnatelný s profesionálním sportovcem, který také neustále trénuje pro zlepšení své kondice. Například při pietním aktu, kde čestná stráž klade věnce k uctění památky, vojenská hudba hraje nezřídka okolo čtyřiceti minut v kuse. To je jako byste běželi půlmaraton,“ uvádí.

Muzikant Michal Damborský hraje v kapele NATO, jako první Čech.

V Belgii zažil už druhou karanténu kvůli pandemii Covid-19, která zemi silně zasáhla. „Omezení jsou v Belgii podobná jako v České republice, včetně uzavření restaurací a většiny obchodů s výjimkou prodejen potravin, lékáren a dalších nezbytných výjimek. S dětmi se sna-

žíme být venku v přírodě. Jezdili jsme hodně na kole,“ popisuje hudebník.

Armáda České republiky má místo v orchestru evropského velitelství NATO pro jednoho vojenského hudebníka teprve od loňska. „Stá-

že jsou na tři nebo čtyři roky. K Vojenské hudbě Olomouc, odkud jsem přešel do Belgie, se vrátím v roce 2022,“ uzavírá Damborský.

Přemysl Spěvák,
redaktor Břeclavského deníku

PRAKTICKÉ RADY PRO KAŽDÉHO

PŘED DĚTMI JSEM DO KUCHYNĚ NECHODILA, PŘIZNÁVÁ PODNIKATELKA VE ZDRAVÉ VÝŽIVĚ

Na začátku byla víla Eruwen, kterou si koupila na vánočním trhu v době, kdy zvažovala, že si otevře vlastní obchod. V okamžiku, kdy jí Eva Prokešová z Velkých Pavlovic poprvé uchopila do ruky, otevřel se jí rázem pohled do krámku. A ona věděla, že právě Eruwen bude vílou v jeho logu, a také to, že se její vysněná prodejna bude ubírat směrem zdravé výživy a zdravého životního stylu. „Vnímala jsem ji jako potvrzení a jasnou myšlenku, že právě toto je cesta pro mě,“ vzpomíná.

Uplynulo několik let a čtyřicetiletá maminka dvou dětí se z garáže rodinného domu s jasnou vizí pokračovat v nastartovaném projektu přestěhovala do nových prostor v Hlavní ulici. „Cesta ke zdravému životnímu stylu u mě byla hodně dlouhá. Než se mi narodily děti, což je devět let zpátky, do kuchyně jsem chodila opravdu jen velmi málo. Změna přišla až s narozením dcerky, kdy jsem začala více přemýšlet o tom, co jíme a co jí budu vlastně vařit. Chtěla jsem pochopitelně i kvalitní potraviny nakupovat. Tehdy nebylo moc kde, takže především na internetu,“ vypráví sympatická podnikatelka.

Postupně se začala zajímat i o výživové směry. „Protože sama trpím ekzémem, chtěla jsem vědět, zda se dá tento zdravotní stav řešit změnou jídelníčku. Vyzkoušela jsem vitariánství i vegetariánství. No a z postupného hledání cest se stal koníček. Když jsem pak po šesti letech končila na rodičovské dovolené, chtěla jsem zpátky do práce. Už jsem ale věděla, že ke své původní profesi se nevrátím. Dělat jsem v marketingu, což by bylo s dětmi hodně náročné. Přirozeně proto přišla myšlenka otevřít si právě obchod se zdravou výživou,“ usmívá se Prokešová.

Již na rodičovské dovolené pořádala sedánky pro maminky s dětmi, ochutnávky a exkurze do světa zdravého vaření. „Již jsem tedy kolem sebe měla skupinku lidí, kteří mě měli zařazení do šuplíku Eva - zdravá výživa. Takže to nebylo tak, že bych nevěděla, že o obchod podobného typu nebude zájem,“ zdůvodňuje své rozhodnutí žena z Velkých Pavlovic.

Přestěhovat svůj obchod z garáže rodinného domu ve slepé ulici se rozhodla z logických důvodů. „Otevřít si obchod právě tam ideální

obchodní rozhodnutí nebylo. Nicméně děti byly malé a na rozjezd to bylo ideální. Lidé si cestu k nám našli. Nicméně po dvou třech letech se změnila situace na trhu a nyní už zdravou výživu koupíte prakticky na každém rohu. Musela jsem na to reagovat. Nabídka od majitele domu přišla sama. Uvítala jsem ji, i když jsem měla pochyby. Zvažovala jsem, jestli utáhnu nájem,“ nezastírá sympatická maminka.

Jak přiznává, vybrat sortiment, který bude svým zákazníkům nabízet, nebylo zrovna jednoduché. „Šlo o delší proces a ano, spálila jsem se. A několikrát. Měla jsem v nabídce výrobky, které jsem zpětně vyhodnotila jako ne zrovna ideální. Nyní se jen ve velkoskladech se zdravou výživou nachází deset až patnáct tisíc položek. A ne vše bych dneska už zařadila. Ale tím, že jsem měla osobní zkušenost z praxe, zajímala jsem se o různé kurzy a semináře, snažila se vzdělávat, se to vyprofilovalo na věci, které bych

byla ochotná dát sobě a své rodině. A právě takové zde prodávám. I když mnohdy jde o kompromis. Nejde o zdravé, ale o opravdové potraviny,“ říká Prokešová.

Jejími zákazníky jsou jak přátelé, kteří ji od počátku podporovali, tak i cizí lidé. Věková skladba je různá. „Chodí ke mně i babičky z okolí, hlavně pro bylinky, bylinné čaje a tinktury. A sem tam i pro něco pro vnučata. Většinu mých zákaznic tvoří ženy a maminky na rodičovské dovolené,“ podotýká podnikatelka, která čas od času organizuje i poradenství s bylinkářkou či výživovou poradkyní Markétou Rozinkovou.

Největší zájem je překvapivě o sladkosti. „Když člověk začíná uvažovat o změně životního stylu, tak nejprve hledá, jak omezit sladké. To je zcela logické. Druhou skupinu tvoří farmářské zboží jako mléko ve skle či kváskový chleba, z čehož mám obrovskou radost. Potom mouka

Sympatická dáma Eva Prokešová vsadila na zdravou výživu a vyplatilo se, nejen jí samotné. Svým nezkrotným entusiasmem nakazila spousty dalších vyznavačů zdravého životního stylu a stravování.

a směs věcí na vaření či byliny," srovnává Prokešová, která odebírá zboží primárně od českých dodavatelů a místních pěstitelů.

Jak podotýká, bez podpory rodiny by podnikání nezvládla. „Děti se do zdravého životního stylu narodily. Těžší bylo předělat manžela.

Když jsem se rozhodla, že budeme žít jinak, vážně jsem vyházela celý špajz a ledničku. Tehdy jsem několik let nevařila maso, manžel moc neměl na výběr. Když se mě zákazníci ptají, jak to zvládl, tak říkám, že nevím, že byl asi hodně zamilovaný. Teď je za to vděčný, cítí se lépe, zdravou výživou si sám vyřešil i nějaké zdravot-

ní problémy. Podobné je to i se zbytkem rodiny. I když si vzpomínám, že když jsem byla vitariánka, mysleli si, že nemůžu přežít, že umřu,“ směje se čtyřicetiletá žena.

Iva Haghofer, Břeclavský deník

OZNÁMENÍ O UKONČENÍ PROVOZU POBOČKY ČESKÉ SPOŘITELNY VE VELKÝCH PAVLOVICÍCH

Máme nejširší pobočkovou síť v ČR, přesto však nemůžeme být všude. Snažíme se přizpůsobovat našim klientům a mít pobočky tam, kde je nejvíce využijí.

Chod poboček proto pečlivě sledujeme a podle míry jejich využití je přemísťujeme či zvětšujeme jejich spádovou oblast, případně uzavíráme. V této souvislosti jsme po detailní analýze dospěli k rozhodnutí, že **29. ledna 2021 provoz pobočky ve Velkých Pavlovicích ukončíme. Bankomat zůstane i nadále v provozu.**

Klienty budeme o trvalé změně pochopitelně informovat. Čísla účtů, ani nastavení jejich dalších produktů se jim nijak nezmění. Ve Velkých Pavlovicích bude nadále klientům k dispozici 24 hodin denně náš bankomat, který umožňuje kromě výběru hotovosti například zadání jednorázového i trvalého platebního příkazu, zaplacení složenky, dobítí kreditu mobilního telefonu, změnu PIN kódu nebo zobrazení limitů karty.

Nabízíme také řadu jiných možností obsluhy účtu – internetové nebo mobilní bankovní-

tví s nepřetržitým provozem. K dispozici je i bezplatná informační linka Finanční skupiny České spořitelny 800 207 207. Poradenské služby poskytne klientům také kterákoli jiná naše pobočka. Naši bankéři jsou připraveni klienty z Velkých Pavlovic osobně obsloužit v nedaleké pobočce Hustopeče u Brna, která je běžně otevřená každý pracovní den.

Děkujeme za pochopení!

Česká spořitelna, a.s.

VÁNOCE BEZ KIL NAVÍC NENÍ NESPLNITELNÉ PŘÁNÍ, ZÁLEŽÍ NA VÁS, CO SI PŘEJETE...

Dobrý den! Touto cestou se Vám přispívám výběrem pár receptů, které jsem upravila tak, aby pro Vás bylo pečení zdravých dobrot snadné a dostupné. Vše se dá nahradit, ale vše se dá i v klidu sehnat a nemějte strach, tyto suroviny jistě využijete i celoročně.

Ale nemyslete si, že co je zdravé, tak toho můžete sníst neomezené množství. Vánoční cukroví, to je o ořeších, musí tam přijít i tuk, mouka. Takže i když se jedná o zdravé varianty, ze kterých Vám nebude těžko, berte to buď jako zpestření k Vánocům, jako zdravé mlsání pro naše nejmenší, kterým chceme dát kvalitní suroviny, nebo jako součást zdravé snídaně či svačinky s jogurtem.

Zásady, jak nepřibrat:

1. Nestresujte se před Vánoci, snažte se dodržovat stejný rytmus, dobře spěte, nehroťte to s úklidem.
2. Nemusíte připravovat milion druhů a várek cukroví, není to závod o množství.
3. Svátky nejsou o tom, že sednu a mávnutím proutku se začnu přejídat, fungujte v běžném rytmu jako jste zvyklí, jen si dopřejte jídla, na která se přes rok nedostane.
4. Snažte se vyhýbat smaženému, majonéze do brambor, nepřehánějte to se zobáním ořechů, vyhýbejte se i dalším kalorickým jídlům, jako jsou tučné pomazánky z majonézy, bílé pečivo, tučné uzeniny. Vše zkuste obměnit zdravějšími a kvalitnějšími variantami.

5. Dostatečně pijte, někdy je hlad převlečná žízeň a v tomto období si může tělo žádat o tekutiny méně. Můžete pít i čaje pro podporu činnosti jaterního a vylučovacího systému.

6. Přes zimu je potřeba dbát na vyšší přísun minerálních látek a vitaminů, proto v jídelníčku i přes vánoční svátky dbejte na kvalitu a pestrost.

7. I v tento čas mít v jídelníčku mají prostor luštěniny, pseudoobiloviny – pohanka, quinoa, celozrnné žitné pečivo, kroupy, houby, ovoce, kvašená i čerstvá nebo pečená zelenina, hovězí i bílé maso, ryby na různé způsoby, ne pořád trojbal a tuna oleje.

8. Pokud potřebujete smažit, tak ve větší vrst-

vě pořádně rozpáleného oleje a po usmažení ihned ponořte do vroucí vody na vteřinu, vytáhne to přebytečnou mastnotu. Pokud to jde, stačí péct ryby v troubě – my milujeme českého kapra – díky krmivu obsahuje dostatek omega 3, nebo lososa, kterého jen marinují ve směsi koření s Moringou na ryby a maso a pak zakápnou trochou oleje a pečou v troubě na 180 °C asi 15 minut.

9. Jezte i při přípravách pravidelně, zabraňte vlčímu hladu, pokud ho neumíte zvládat.

10. Pokud se postíte, vězte, můžete klidně sníst během hodiny stejné množství kalorií, jako jindy za celý den = stačí vydatná večeře smaženého kapra a salátu, pak hrst cukroví a ořechů, 2 hrnky domácího punče, 1 pivo

a 2 sklenice kolového nápoje s cukrem a jste na kalorickém příjmu jindy za celý den... Co má ale tělo s tou náloží dělat takto navečer?

- Bude se Vám špatně spát.
- Může vám být těžko.
- Budete mít černé myšlenky, že jste to mohli udělat jinak a necítit se tak špatně.
- Ne, nebojte!!! Z jednoho takového dne opravdu nepřiberete, ale s někým se to táhne asi 14 dní a to už problém může být.
- Pokud to nevydržíte, raději to nedělejte než se pak dojídat hloupostmi při přípravě večere, jak to začne vše vonět.

11. Snažte se hodně času trávit venku, odložte sváry, važte si maličkosti, cvičte, starejte se o sebe, nehladovte, nepřejídejte se, nestresujte se přes Vánoce, co bude na Nový rok s postavou.

12. Zkuste oprášit zapomenuté tradice budovat zapomenuté zvyky u nejmenších.

13. Pokud snad i stravu úplně vypustíte na 3 sváteční dny a dopřejete si to, co Vám kdo nabídne, tak si z toho nic nedělejte a nevyčítejte si snad, že jste něco nezvládli. Prostě od 27. prosince si najdete na svůj režim, tak Vám bude mnohem lépe, bude se Vám lépe trávit, budete mít více energie, upraví se trávení, opadne nafouklé.

14. Jezte pomalu, nehltejte, ať kvůli nějaké kostičce nebo těžkému jídlu netrávíte krásné chvíle na pohotovosti kvůli žlučníku nebo kostičce v krku.

15. Opatrně s alkoholem – každá sklenička vína je jako svačina, to samé u piva, co panák tvrdého – to jeden 500 g jogurt.

16. Vše kromě vody obsahuje kalorie, pokud býváte mlsní, kombinujte na svačinky pár ks cukroví s tvarohem s flavdrops nebo mraženým ovocem a kávou či čajem.

17. Pokud jste na návštěvě, doneste na ochutnání svoje výtvary, pomazánku, očka na zdravý způsob, rozhodně neodmítejte pohostění, ale nemusíte to sníst všechno, slušné je vyzkoušet.

18. Pokud nechcete vysvětlovat, proč nechcete pít, nechte si nalít a prostě nedopíjejte.

19. Nemusíte před nikým obhajovat svoje rozhodnutí a postoje – VAŠE TĚLO, VAŠE VOLBY, VAŠE ZDRAVÍ, VAŠE SPOKOJENOST, ale nemusím s tím ostatní obeznamenovat, nebo někoho ovlivňovat, pokud sám nechce, každý to má jinak, a to je dobře.

20. Hubnutí nebo přibírání je jednoduchá kalorická bilance – pokud je příjem vyšší než výdej, přibíráme. Je úplně jedno, když vše bude zdravé, ale pokud budeme jíst moc, můžeme reálně přibrat cca 2 kg tuku za 14 dní, zbytek je voda, plně břicho...

Jak je to možné? Jednoduchá fyzika:

Abyste přibrali 1 kg tuku, potřebujete sníst cca 30000 kJ, tzn. sníst za den to, co jindy za 5 dní...Což opravdu nemusí být problém, kdy:

- jeden kus malého zdravého cukroví má 400 až 500 kJ, a není problém sníst denně 10 ks, tedy aspoň po stránce toho, že se to do nás vejde. A to ještě nemluvíme o cukroví s máslovými krémy, ale o obyčejném lineckém, které, i přes změnu surovin, má tuku ažaž, jinak by to byl beton...
- sklenice vína 800 kJ
- hrnek punče nebo svařáku cca 800 kJ
- 1 chlebiček s vlašským salátem 1000 kJ
- porce smaženého kapra s poctivým bramborovým salátem má i 3500 kJ
- a to může být jen na 1 večerní návštěvě, když to neřeším = cca 11500 kJ, přičemž průměrný kalorický výdej je dost specifický a u průměrné ženy může být celkový výdej energie od 5700 u malé neaktivní ženy až po 10000 u běžně sportující ženy s vysokým podílem aktivní hmoty...

Aha...

To jsou jednoduché počty.

Nemusíme se tomu všemu vyhýbat, jen s mírou, umět maximálně odlehčit, nenalévat se velkým množstvím alkoholu, dobře spát – spánková deprivace v nás probudí mlsnost a touhu po nezdravém a kalorickém jídlu o to více, vyhodit nebo maximálně omezit v jídlu velké zdroje tuků, jako jsou maslo a majonéza a smažené jídlo a obměnit o zdravější a lehčí varianty.

21. Prostě pokud to sami nedovolíte, tak přežijete svátky v dobré náladě, s dobrým jídlem, spokojeným břichem a bez stresu z toho, co se na váze ukáže v lednu.

22. A i když by tam byly o nějaká kila navíc, reálně je z toho půlka navíc tuk, zbytek voda a plně břicho a pokud máte nastavené kvalitní a správné udržitelné stravovací zvyklosti, tak do plesové sezóny jste opět spokojení ve svém těle...

23. Ale nesmíme na to kašlat, nic se samo neudělá. Nemusíme to hrotit, ale je to o prioritách...

Vše je o množství, ale kvůli zdraví a krásným křivkám nám jde o to, z jakých surovin budeme cukroví na Vánoce připravovat.

SUŠENKY

ála linecké kakaové:

Potřebujete:

- 250 g celozrnné špaldové mouky
- 150-175 g xylitolu – březový cukr
- 2 vejce M
- 200 ml kokosového oleje bez aroma
- 2 lžice Holandského kakaa
- 15 kapek vanilkového extraktu nebo Flavdrops.

V míse smícháme mouku, ideálně prosátou společně s kakaem, xylitol, vanilkové aroma a rozpuštěný kokosový olej, poté vmícháme 2 vejce a ručně vytvoříme kompaktní skoro nelepivé těsto. Já jsem těsto zabalila do fresh fólie a dala na noc do chladničky. Vy to takto dělat nemusíte. Kokosový olej velmi ztuhne a pak se s těstem po vyjmutí velmi těžko pracuje. Stačí proto dát jej na pár hodin uležet třeba do spíže. Po uležení vyválejte na válu podsypaném moukou plát o tloušťce asi 4 mm a vykrajujte libovolné tvary, které pokládejte na pečicí papír. Pečte na 150 °C asi 12 minut, podle velikosti a tloušťky. Tyto sušenky se hodí jak na slepování džemem s minimem cukru, třeba jahodovým, nebo také jako podklad na vosí úly. Vyzkoušejte ale smíchat višňový džem cca 100 g s 50 g rozpuštěné hořké čokolády, ideálně tak, že džem přidáváte po lžičkách do misky nad lázní, kde se rozpouští hořká čokoláda. Já použila čokoládové pečičky hořké čokolády z Countrylife. Touto směsí slepte 2 plná kolečka a vrch pak ještě pocákejte zbylými 50 g čisté hořké čokolády. Skladujte ve vzduchotěsné dóze v chladu.

MAROKÁNY BEZ CUKRU, SMETANY I BÍLÉ MOUKY

Potřebujete:

- 50 g špaldové celozrnné mouky
- 50 g kokosového oleje
- 80 g xylitolu
- 250 ml mléka
- 80 g mandlí
- 100 g brusinek bez cukru a síry
- 10 g skořice
- 2 lžice kakaa asi 20 g
- hořká čokoláda 50 g na potření

Na pánvi nejdříve vymícháme těstíčko z mouky, mléka, xylitolu, skořice, kakaa a oleje do konzistentní hmoty. Do ní přidáme ořechy a brusinky. Můžete použít jiné ořechy, ale já zvolila to, co mám zrovna doma. Vše mícháme na mírném plamenu nebo na indukci na stupni č. 4, dokud se nevytvoří hustá tahavá hmota. Trvá to asi 5 minut. Na plech s pečicím papírem pak pomocí lžice za hora tvarujeme placičky, pečeme asi 40 minut podle velikosti v troubě při 150 °C. Necháme vychladnout a poté mažeme rub marokánů rozpuštěnou hořkou čokoládou.

Tímto článkem bych Vám z celého srdíčka ráda popřála krásné svátky, splněná přání, mějte rodinnou pohodu bez stresu a shonu, travte čas s milovanými, vzpomeňte i na ty, co Vám chybí, vytvořte si krásné vzpomínky. Přeji Vám také to, že do Nového roku 2021 vkročíte lépe než do toho, co teď končí. Dal nám tento rok zabrat, ale někdy to bylo pro dobrou věc, hodně věcí se někomu vyřešilo a skončilo to vše nakonec dobře. Někdy za nás tato situace udělala krok, který bychom sami neudělali.

Přeji Vám všem co nejrychlejší návrat k běžnému životu, který nám teď moc chyběl. Děkuji Vám za podporu, budu tu pro Vás i nadále, i kdyby mě měli zavřít ještě další 3 vlny, nedám se zlomit.

Ale potřebuji, jako ostatní malí živnostníci podpořit i do budoucna: i když aspoň na sociálních sítích, kdo mě rád sleduje, nebo nákupem u mě na e-shopu, koupí poukazu,

nebo přímo využití mých služeb. Vše najdete na www.marketarozinkova.cz

- Sledujte mě
- Komentujte moje příspěvky
- Sdílejte, co půjde
- Pište, když potřebujete s něčím pomoci
- Foťte, co krásného tvoříte, pečete, vaříte a pošlete mi fotky do zprávy na Messenger nebo Whatsap

Podporujte malé podnikatele, podporujte český trh, české šikovné zlaté ručičky, od řemesel, po vinaře! Naše bohatství je naše příroda!

*Vše dobré přeje
Mgr. Ing. Markéta Rozinková*

Z FARNOSTI

CO BUDEME DĚLAT O VÁNOCÍCH?

Budeme slavit narození Ježíše Krista. Je pro nás naprosto samozřejmé, že se chystáme na oslavu Vánoc. Stalo se to tradicí, kterou si předává osmdesát generací: rodiče připravují Vánoce pro své děti, aby ony později totéž předaly dál vnoučatům. A s tím, jak se každoročně a napříč kulturami po celá staletí a tisíciletí slaví Ježíšovy narozeniny, přidává každý něco nového:

- v Německu vytvořil adventní věnec pastor Wichern v roce 1839, a v roce 1851 se tam objevil první adventní kalendář
- z Itálie od sv. Františka z Assisi pochází tradice betlému po vzoru první scénérie z roku 1223

- v Anglii vznikly vánoční pohlednice v roce 1843
- z Rakouska pochází nejkrásnější koleda „Tichá noc“ složená kaplanem Mohrem v roce 1816 a rovněž předávání Betlémského světla dětmi z roku 1986
- v Mongolsku se naučil mnich Vilém připravovat kapra jako štedrovečerní pokrm v roce 1253
- ze středověkého Estonska se rozšířilo zdobení vánočních stromů
- z Izraele pochází svažené víno používané starými židy při domácí bohoslužbě (jako víno svažené s medem a pepřem)

- v Sasku se poprvé zmiňuje pocukrovaná vánočka, která symbolizuje dítě Ježíše zavinité v plenkách, v roce 1330 a od roku 1531 Martin Luther prosazuje nadílku od Ježíška (místo svatého Mikuláše)
- v německém císařství se rozšířila úcta ke Třem králům (jako prvním „křesťanským“ panovníkům) po přenesení jejich ostatků do Kolína v roce 1164

Proto se mi zdá, že nejde o pouhé zachovávání křesťanských tradic, ale že bude krásné, když dokážeme obohatit slavení novými prvky.

Kněz Marek Slatinský

FARA NENÍ JEN BUDOVA... POZNEJTE JEJÍ MINULOST I SOUČASNOST

Když biskup ustanoví kněze duchovním správcem, daná farnost se mu stává bydlištěm a fara domovem. Neví, jak dlouho v ní bude žít. Přesto se o ni stará, dle možností ji opravuje a zvelebuje. Poohlédneme-li se do minulosti fary ve Velkých Pavlovicích, vidíme, že některý kněz zde strávil pár měsíců, některý pár let a někdo převážnou část své kněžské služby. Vydejme se po stopách těch, co nějakým způsobem vtiskli svou stopu do budovy nebo do vzpomínek farníků.

Vzpomínky žijících pamětníků sahají do předválečné doby. V té době farnímu úřadu náleželo 146 mír polností. Převážná část pozemků byla v nájmu statkáře německého původu. Nájem hradil v penězích a otopu. Fara obhospodařovala jen sad, vinici a několik výměr polí pro vlastní potřebu. O hospodářství pečovali pacholci, děvečky, o domácnost kucharka. Kněz se staral pouze o věci duchovní a správní. Například náboženství se vyučovalo až 25 hodin týdně. Po II. světové válce se o pozemky starali místní sedláci. Záhy přišla pozemková reforma a farní pozemky byly zabráný. Bylo ponecháno: fara, dvůr, zahrada, louka, vinohrad a 2 míry pole, celkem pouze

6,5 míry. Vše ostatní se stalo základem vznikajícího JZD.

V září roku 1949 na faře strávil několik dnů biskup Karel Skoupý. S nejistou budoucností církve v komunistickém režimu se ten rok připravila k přijetí bířmování spousta křesťanů. Otec biskup udělil ve Velkých Pavlovicích 660 svátostí bířmování. V dalších dnech ještě navštívil za stejným účelem okolní farnosti.

Na podzim byl zřízen kolem fary chodník. Socha sv. Floriána, která stála před farou, musela být odstraněna. Přemístění provedl místní hasičský sbor a socha byla postavena vedle zbrojnice.

V následujících letech bylo nutné dodržovat dodávky z úrody. Pokud byla dobrá úroda, bylo možné si ponechat hrozny na výrobu mešního vína. Vysazovaly se ovocné stromy. S výukou náboženství pomáhala laická katechetka. Politickým tlakem postupně klesalo množství dětí v náboženství až na 50%. Část fary byla využívána jako poradna. Po úpravě místnosti se na faru nastěhovala spořitelna. Na konci 50. let dokonce MNV vybíral od kněze poplatky z nadměrného bytu.

V roce 1962 bylo vydáno nové nařízení – omezení množství pozemků. Farnímu úřadu byla ponechána pouze zahrada, louka a vinohrad.

Fara zažila i krušné chvíle. Z kroniky: „Dne 27. června 1974 se vloupali ze dvora sklepem pod farou zloději, vypáčili stůl v kanceláři a ukradli více než 6 000 Kčs. I když byli pachatelé dopadeni, nebyli usvědčeni, a tedy byli propuštěni. V tu dobu byla celá série loupeží a krádeží na farách.“

V roce 1976 bylo na faře instalováno plynové topení. Následně provedena výmalba. Další rok byla provedena montážbleskosvodů.

Vlivem stálého boje proti církvi klesl počet svátostných sňatků asi na polovinu, značně ubylo křtů a rozmohly se kremace.

Fara získala novou fasádu a dřevěná okna v roce 1979 za pana děkana Ondřeje Damborského. V témže roce proběhla pouze jedna svatba a pro vyučování náboženství byla povolena jedna hodina týdně. Farní sklep se přestal pro výrobu vína využívat. Pan děkan Damborský dostával víno z Kobylí, odkud byl rodákem. O vinohrad se starali farníci. Úroda se prodávala. Na farní zahradě

ženy pěstovaly květiny pro výzdobu kostela. V předvánočním čase využívali faru zpěváci pro nácvik na Vánoce, protože v kostele by jim byla zima. Rádi vzpomínají na pravidelné lednové posezení na faře. Paní kuchařka napekla štrůdl a besedovalo se.

Příchod faráře Antonína Střelce byl zaznamenán tuhou zimou, kdy ledem zamrzal hlavní vchod fary. Proto byly provedeny tyto

práce: nové elektrické vedení, rekonstrukce plynovodu, vyvložkování kminů, úprava kuchyně, vybudování moderní koupelny, vymalování celé fary. V následujících letech byla vybetonována farní chodba a vydlážděna novými dlaždicemi. Zazděno ve sklepě nové okno a do velkého sklepa usazeny nové dveře. Natřena všechna okna a vnitřní i venkovní dveře.

Všichni následující kněží už obývají faru sami

bez hospodyně.

Za působení P. Petra Papouška v letech 2003–2011 byla zbořena stodola, která byla v dezolátním stavu. Dále za velkého úsilí pracovníků města Velké Pavlovice byl zrekonstruován, prohlouben a vykvelben farní sklep. Nebyla v něm sice obnovena výroba vína, slouží však jako zázemí různých oslav a setkání. Na faře probíhají setkání společenství rodin.

Fara byla přebudovaná do současné podoby za faráře Bartoloměje Špatiny (1875–1902) v roce 1898.

Vzhled fary v roce 1949 za faráře Aloise Hrocha (1941–1970). V daném roce proběhlo 25 svateb, 30 křtů a 25 pohřbů. roce 1898.

Fara za pana děkana Ondřeje Damborského (1970–1984).

Fara za faráře Antonína Střelce (1984–2003).

V roce 2017 proběhla na faře výměna oken a byla zateplena fasáda.

Budova velkopavlovické fary dnes.

Sdružuje se tu mládež.

Za faráře Marka Kardaczynského v letech 2011-2015 proběhlo restituční řízení o navrácení církevního majetku. Na faře se pravidelně setkávalo společenství Ctitelek Panny Marie.

Díky nasazení nynějšího faráře Marka Slatinského (od 2015) se fara dostala do současného stavu. V roce 2017 byla pořízena izolační okna a zateplena fasáda. Farní zahrada je osáze-

na ovocnými stromy, jsou zde vybudovány i odpočinkové zóny. Dvůr je využíván jako veřejně přístupné hřiště. Klubovnu využívá dětský klubík a ke svým schůzkám také skauti. V prázdninových časech pan farář pořádá pro děti „prázdniny na faře“. Část fary má dlouhodobě v nájmu dětská skupina.

Tak jako církev se musí podrobit době, ve které žije, je nutné i faru připravit na následující dny. Postupně se připravuje úplná odluka církve od státu. Fara nebude pouze bydlištěm pro

kněze. Hledá se vhodné hospodářské využití pro ekonomické zhodnocení všech prostor. Aby byla prospěšná a plně využita.

Fara není jen budova. Je to místo setkávání a možná i nalezení rady, pochopení, přátelství. Každý kněz zde zanechal kus sebe. Budova zde stojí už řadu staletí. Snad bude stát a sloužit i věky příští.

Stanislava Bílková

BÝVALÝ FARÁŘ PETR PAPOUŠEK OSLAVIL NAROZENINY NA VELKOPAVLOVICKÉ FAŘE

V loňském roce oslavil své životní jubileum bývalý farář Velkých Pavlovic otec Petr Papoušek. Pochopitelně si vzpomněli i bývalí farníci. Ve Velkých Pavlovicích a Horních Bojanovicích mezi sebou vybrali peníze a koupili sochu Panny Marie Fatimské a televizor. Farníci z Němčiček věnovali samostatný dárek.

Dříve, než si otec přijel tyto dary převzít, dlouhodobě onemocněl. Proto se vydali zástupci do jeho nynějšího působiště Deblína. Předali mu dárky a naplánovali náhradní termín návštěvy. Ten bohužel zasáhla jarní karanténa. Až konečně 20. září mohl přijet a současně

oslatit 20. výročí kněžství. Odsloužil nedělní mši svatou a jako poděkování za narozeninové dary všechny pozval na odpolední malé občerstvení na farní zahradu.

Páter Petr Papoušek sloužil ve Velkých Pavlovicích v letech 2003 až 2011. Za tuto dobu formoval mnoho mladých, spousty jich sezdal a křtil děti. Všichni tito přicházeli celé odpoledne se s otcem pozdravit, ukázat, jak rostou jím pokřtěné děti. Otec žasl, jak všechny děti vyrostly.

Dlouhou dobu byl otec v obležení dam, které mu pomáhávaly s úklidem kostela a fary, pra-

ním kostelního prádla, květinovou výzdobou. S každým, kdo zavítal na faru, se otec pozdravil a chvíli popovídal.

Bylo to krásné odpoledne podpořené slunečným počasím. Otec Petr Papoušek děkuje všem, kteří jakkoli přispěli ke zdárnému průběhu odpoledního setkání a všem, kteří ho čímkoli obdarovali. My všichni mu přežeme do dalších let hodně zdraví a ochranu Panny Marie.

Stanislava Bílková

MIKULÁŠ S ANDÍLKY LETOS NADĚLOVALI NA FARNÍ ZAHRADE

Vzhledem k vládním nařízením panujícím v letošním roce se pan farář rozhodl napsat svatému Mikuláši dopis. Spolu s Michalem Popelkou, Ondrou Michalem, Pavlem Šťavíkem, Zdeničkou Bálkovou, Hankou Bálkovou a Haničkou Veverkovou napsali, že letos nemůže přijít do kostela. Jako náhradní variantu ho pozvali na farní zahradu.

V neděli 6. prosince děti přišly na farní zahradu a čekaly, jestli sv. Mikuláš přijme toto neobvyklé pozvání. Bylo šest hodin večer, když dorazil v doprovodu andělů. Děti s nadšením plnily úkoly připravené od andělů. Bohužel zdárný průběh návštěvy jeho svatosti narušila nezvaná návštěva čertů. Pekelníci děti zlobili, popichovali a sváděli k nepravostem.

Samozřejmě, pavlovské děti jsou hodné a poslušné. Na jejich čisté duše čerti nedosáhli. Proto mohly být děti za svou statečnost a správně splněné úkoly odměněny. Každé dítě dostalo krásný balíček. S radostí se pak všichni se svatým Mikulášem rozloučili. Doufajíc, že napřesrok se zase všichni sejdem v kostele!

Andělé děkují manželům Ševčíkovým za připravené odměny.

Stanislava Bílková

Svatý Mikuláš a andělé uposlechli vládní nařízení a raději oželili tradiční nadílku uvnitř kostela. Venku na čerstvém vzduchu, a hlavně bez roušek, se rozhodně lépe a svobodněji dýchalo.

Z VINNÉHO SKLÍPKU

MODRÉ HORY PODĚKOVALY ZDRAVOTNÍKŮM

Darovat krevní plazmu všichni sice nemůžeme, ale „krev“ ano! A proto se vinařství, vinné sklepy a restaurace Modrých Hor spojily a rozhodly se udělat radost sestřičkám a doktorům z Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, Fakultní Thomayerově nemocnice v Praze a zdravotníkům z domova pro seniory Máj v Českých Budějovicích „krví“ tolik významnou pro modrohorskou oblast – Frankovkou.

Lahve tohoto životadárného elixíru mohli vinaři přivést na jedno ze sběrných míst v každé obci Modrých Hor, kde se sedmičky spočítaly a jejich konečné číslo dělalo bez mála 500 kousků.

Rádi bychom touto formou poděkovali všem zdravotníkům, kteří momentálně šlapou

na plný plyn a doufáme, že si popíjením Frankovky spojí s tolik zaslouženým oddychem v čase adventním.

Poděkování patří zúčastněným do všech obcí Modrých Hor, konkrétně do Velkých Pavlovic, za tuto dobročinnost děkujeme jedenácti vinařstvím: CH.C. – Šlechtitelská stanice vinařská, Pavlovín, Buchtovi, Halm, Lacina, Turek, Mikulica, V&M Zborovský, Rádek, JaKUBA a Zborovský.

Pevně zdraví, voňavou adventní pohodu a krásné Vánoce přeje Svazek obcí Modré Hory.

Lukáš Stávek,
manažer Svazku obcí Modré Hory

Modrohorskí vinaři poděkovali zdravotníkům v „první linii“ originálním způsobem, předali jim tekutý dar, to nejlepší ze svých sklípků.

PROPADNĚTE MÍSTNÍ KUCHYNI ANEB TRADIČNÍ REGIONÁLNÍ GASTRONOMIE MODRÝCH HOR

O Moravácích je obecně známo, že jsou velmi pohostinní. A nekončí to jen u skleničky vína, kterou vám nalijí kdykoliv a kdekoliv. V Modrých Horách se můžeme chlubit také skvělou gastronomií, což jde se skvělým vínem ruku v ruce!

Láska k jídlu se tu předává z generace na generaci, kdy přejímáme ty nejlepší a nejtajnější recepty od našich babiček, maminek a tetiček a s radostí podle nich vaříme všem, kteří se rozhodnou ochutnat jižní Moravu nejen ve skleničce, ale také na talíři.

V místní gastronomii se jen zřídka kdy setkáte se surovinami, které by nebyly lokálního původu. Kromě vinohradů u nás totiž najdete také úhledné zahrádky plné zeleniny a ovoce nebo rovnou celé ovocné sady, z jejichž plodů vznikají ty nejlepší pochutiny po celý rok.

Trdelník, juj, ten voní! Kdo by odolal?

A jaké že jsou to ty tradiční delikatesy, které v Modrých Horách musí každý určitě ochutnat?

Rozhodně jsou to přesňáky. Jedná se o placky vyhlížející jako palačinky. Na rozdíl od nich jsou však přesňáky tvořeny z bramborového těsta a dít si na ně něco jiného než povidla a mák by byl hřích! S touto lahůdkou se setkáte nejčastěji v chladnějším období – třeba jako dezert po svatomartinské huse nebo na tradiční zabijačce.

Co se týče zmiňovaných ovocných sadů, prim u nás hrají marhule. Tak my domorodci říkáme meruňkám, které nám v létě oranžově zrají přímo před očima. A protože je jich dostatek, vzniká z nich hned několik lahůdek. Marhule jsou skvělým ovocem do kynutých knedlíků zasypaných cukrem, strouhankou, tvarohem nebo perníkem, a taky na domácí marmelády či džemy. V tekuté formě je tu najdete samozřejmě taky – vypálené. A dokonce také jako víno! Turisté po nich doslova šílí!

Na Velikonoce (nebo kdykoliv jindy, kdy dostaneme chuť na sladké) si rádi pochutnáme na božích milostech. Jedná se o křehoučké sladké pečivo rozplývající se na jazyku. Nevíte jak na ně? Vypracované těsto se rozválí, nakrájí na čtverečky nebo trojúhelníčky a smaží na másle. A aby toho nebylo málo a kalorická hodnota nebyla zbytečně nízká, ještě se pořádně vyválí v cukru! A pak se po nich v cukru blíku zapráší. Mňam.

Tradiční pochutinou pečenou na přímém ohni jsou také lahodná trdla neboli trdelníky. Jedná se o sladké pečivo ve tvaru jakési „roury“. Někdo by je mohl nazvat obřímí kremrolemi. Trdla se však ničím neplní! A ani není třeba – všichni jsme je už určitě alespoň jednou ochutnali a tak dáme tomuto tvrzení za pravdu.

Bez koláčů nejsou hody – a už vůbec ne ty u nás v Modrých Horách! Ať už se veselíme na hodech nebo jen slavíme narozeniny či chystáme svatební hostinu, není možné, aby se na stole neobjevily tvarohové, makové, povidlové a ořechové koláčky z kynutého těsta s drobenkou. Jedná se o pečivo vysoce návykové – jak tyto koláčky jednou kdokoliv ochutná, nedokáže přestat. I ty poslední drobečky a zbytek moučkového cukru vylízne nasliněným prstem z talířku!

Pomyslnou tečku za sladkými specialitami mohou udělat beleše, které by se daly přirovnat k poměrně mastnějším koblihům, akorát bez náplně. Tu kompenzují povidla a tvaroh, jež se mažou na samotný beleš. Už se vám sbíhají sliny a zvažujete, že si uvaříte čočkovou polévku a zaděláte?

Co se týče hlavních jídel, nenajde se snad nikdo, kdo by pohrdl národními specialitami jako je knedlo vepřo zelo nebo svičková, kterou má babička každého z nás samozřejmě tu nejlepší! Slepíčí vývar coby lék na kocovinu je samozřejmě nejlepší z té slepičky, která ješ-

tě ráno běhala po dvoře a králík na smetaně, na pivo, na víně či na zelí jakbysmet!

Když nastane sychravý a deštivý listopad, nastane i čas dát si poctivo svatomartinskou husu a zimní měsíce se samo sebou neobejdou bez tradičních zabijaček.

Kdo byl na zabijačce a neochutnal ovarovici, maso z kotla, škvarky (jež někteří místní vtípálci nazývají také „moravskými müsli“) nebo panáka domácí bílé pálenky, jako by tam nebyl. A pokud je hospodář zároveň i pohodář a žádný lakomec, pohledá starou hliníkovou konvičku a uleje vám notnou porci „přeláčky“ ještě na doma.

Dietu u nás v Modrých Horách je zkrátka možné držet jen stěží. A vlastně, není to ani potřeba. Dobrým jídlem získané kalorie spálíme tvrdou prací ve vinohradě a na poli. Takže? Cajk! A dobrou chuť bez výčitek!

Zdroj: www.modrehory.cz

VLAŠÁK KAMILA PROKEŠE ŠAMPIONEM VELKOPAVLOVICKÉ PODOBLASTI

Jednadvacátý ročník Salonu vín – národní soutěže vín, nejvyšší a největší soutěže vín v České republice se do historie zapíše nejen rekordním počtem vzorků, ale i zrušenými vý-

stavami a dalšími obtížemi spojenými s pandemií koronaviru.

Šampioni jednotlivých podoblastí však o svá ocenění nepřišli. Vítěz naší, Velkopavlovické, si cenu vyzvedl za skromných podmínek v prostorách kinokavárny před zraky své rodiny. Stal se jím vinař Kamil Prokeš z Velkých Pavlovic.

„To vyhlášení mělo proběhnout více slavnostně během Burčákových slavností, na kdy byla naplánována i výstava a degustace všech vzorků, ale bohužel to nebylo možné. Samotné hodnocení však proběhlo úspěšně ve Valticích a vítězem se stalo vinařství Kamila Prokeše,“ představila produkční Jana Unčovská.

Konkrétně Ryzlink Vlašský 2018 pozdní sběr z Velkých Němčic uspěl v konkurenci více než 800 přihlášených vzorků a zaslouženě si odváží nejen diplomy a plakety, ale i zbrusu nový barrique sud z dubového dřeva. „Je to typický vlašák s tou citrusovou vůní i mineralitou. Věřil jsem mu, ale s oceněním jsem moc nepočítal,“ představil svého vítěze sám Prokeš.

Do prvního kola finálového hodnocení celé soutěže postoupilo rekordních 1.546 vzorků a druhé kolo bylo v plánu na konec listopadu. „Věříme, že se nám podaří v těch nastavených

podmínkách zorganizovat práce a celé hodnocení nastavit tak, abychom bezpečně, kvalitně a zodpovědně vybrali ta vína, která do salonu patří,“ vyjádřil tehdy mírné obavy prezident Svazu vinařů České republiky Tibor Nyitray, který ocenění v Hustopečích předával.

Na samotnou práci vinařů koronavirová pandemie výraznější vliv nemá a milovníci vína tak o svůj oblíbený nápoj určitě nepřijdou. „Život vinaře pandemie ovlivnila tak, že na vše bylo více času, protože nám odpadly ochutnávky a akce. Ale ta cyklická práce ve vinici i ve sklepě musí každý rok probíhat stejně a tak se dělo i letos,“ krčí rameny Prokeš.

„Koronavirus tu nebyl a nebude. Vinaři tu byli a budou. Budeme bojovat o ten náš prostor na Zemi, aby vína byla na stole v dobách dobrých i zlých a věřím, že spousta lidí si tady ten trochu depresivní čas zpříjemní se sklenkou dobrého moravského vína,“ neskrývá naděje v české spotřebitele Nyitray.

**Panu Kamilu Prokešovi
srdečně blahopřejeme!**

*Zdroj: Webové stránky města Hustopeče
* www.hustopece.cz*

Velkopavlovický vinař Kamil Prokeš přebírá nejvyšší ocenění soutěže Salonu vín 2020 z rukou Tibora Nyitraye.

ZNÍ TO JAKO SCI-FI, NA ŠLECHTITELCE UZRAJE VÍNO V OBŘÍCH BETONOVÝCH VEJCÍCH

Nejčistší víno zraje v obřích vejcích z betonu, zajistí mohutnější chuť...

Ve vinařství zažívá boom dost atypický materiál. Betonová vejce se stěhují do nejednoho podniku. Zajistí méně ostrou, širší a mohutnou chuť vín.

Mezi sudy a nerezovými tanky ve Šlechtitelské stanici vinařské ve Velkých Pavlovicích na Břeclavsku „sedi“ od zhruba poloviny letošního října dvě vejce. Tvarem docela jako ta slepičí, jen tisícinásobně větší.

Z korby nákladáku je do výrobních prostor musela stěhovat hydraulická ruka. Jejich hmotnost je obrovská. Jsou totiž vyrobená z betonu. V netradičních nádobách bude

zrát oranžové víno – směs Tramínu červeného a Pálavy ze starých vinic vysazených v 70. letech minulého století.

Pro potravinářskou výrobu trochu atypický materiál zažívá obrovský boom. Obří nádoby se stěhují do nejednoho vinařství. I ve Velkých Pavlovicích přiznávají, že tak trochu podlehlí módě.

„Určitě nepůjde o náš nosný program. Chtěli jsme spíš zajímavost, kterou bychom nabídli návštěvníkům, kteří se přijdou podívat do našeho sklepa,“ vysvětluje manažer vinařství Ondřej Konečný.

Podobnou módní vlnu před pár lety před-

stavovaly také kvevri nádoby – hliněné amfory pocházející z Gruzie. Právě těm by teď betonová vejce mohla být zajímavou konkurencí.

„Nechtěli jsme dělat přímo kvevri. Tento způsob výroby vína patří do jiných oblastí než k nám. Nicméně jsme hledali zajímavou variantu, která bude mít také nějaký lokální charakter,“ poznamenává Konečný s tím, že i proto pořídili betonová vejce od českého výrobce.

Chladná šed' sluší kvašení

Společnost Consystem, která betonové nádoby vyrábí, upozorňuje, že velká francouzská a italská vinařství používají nádoby z „cementu“ již po mnoho let.

„Ve výzkumném centru na Korsice zkoumali v letech 2012 až 2014 vliv materiálu a tvaru nádoby na víno. Při ochutnávání nápoje vyrobeného v betonovém vejci byla chuť méně ostrá, širší a mohutná,“ tvrdí výrobci. Podle nich víno z betonu předčilo i „kolegy“ z amfory či nerez.

Silné betonové stěny totiž zajišťují dobrou izolaci, udržují stabilní teplotu a skrze neupravený materiál do vína pronikne jen malé množství kyslíku, což je žádoucí.

Beton zcela nově zkouší také vinařství Lahofer, které se nedávno přestěhovalo do moderního sídla v Dobšicích na Znojemsku. „Díky tomu máme podstatně více prostor než dřívě, takže byla možnost vybavit vinařství novými technologiemi,“ vysvětluje marketingový ředitel vinařství Daniel Smola.

Do betonového vejce minulý týden dali Rulandské šedé. Bude to vůbec první šarže, kterou tímto způsobem vyrábí. „Betonový tank je jakýmsi kompromisem mezi nerezovými tanky a dřevěnými sudy,“ podotýká Smola.

Deset centimetrů silné stěny zajistí stabilní teplotu

Podle něj v betonu probíhá mikrooxidace, díky které víno nazrává podobně jako v dřevěném sudu. Na rozdíl od něj ale beton nepustí dubové aroma, které ne každému vyhovuje.

Rozdílně vypadá i kvašení. Deset centimetrů silné betonové stěny zajišťují dobrou izolaci a udržují teplotu stabilní, bez nutnosti umělého chlazení. Nicméně některá betonová vejce v sobě navíc mají zabudované chladičící médium.

„Když se zahřívá mošt v nerez, teplota vyletí vysoko a my ji rychle zchladíme, pak znovu vyletí a my ji opět zchlazujeme. Takto skáče nahoru a dolů, kdežto u betonu je ta sinusoida mnohem vyrovnanější. Pro mošt je to mnohem šetrnější,“ nechává Smola nahlédnout do tajemství výroby „betonového vína“.

V Lahoferu pro něj chystají celou novou prodejní řadu. Jmenovat se bude Wave a má symbolizovat nejen tvar nového sídla vinařství

s typickou betonovou vlnou, ale právě také jeho novou technologickou vlnu.

Etiketa s betonovým mixem

Ve vinařství Malý vinař rodiny Mádlů ve Velkých Bílovicích na Břeclavsku už mají s betonem zkušenosti. První vína dali zrát do netypického materiálu před třemi lety. Byli tak průkopníky metody, kterou hrdě přiznávají i na lahvích.

Etikety zdobí silueta nákladáku s domícháváním betonu neboli mixem. „Beton obsahuje křemík, který příznivě ovlivňuje vlastnosti vína. Pomáhá zachovávat jeho stabilitu,“ popisoval František Mádl, když „betonové cuvée“ Sauvignonu s Neuburským věnoval do soutěže při kampani To si vypijeme, která od počátku koronavirové krize podporuje vinaře a pomáhá jim udržet pozornost klientů.

Betonové tanky v různých tvarech a objemech, od 270 litrů až do 250 hektolitřů, nabízí třeba Vinařský ráj v Čejkovicích na Hodonínsku. K výběru jsou čtvercové, kulaté, oválné i kuželovité tvary a v neposlední řadě jedinečné elipsoidní vejce. To je nejideálnější. Hladký povrch bez rohů umožňuje vínu volněji se pohybovat a tento neustálý pohyb umožňuje vytvářet komplexní chuť díky nepřetržitému kontaktu s kaly.

V Česku beton pro svá vína využívá například Vinařství Kadrnka, Znovín, Vinařství Kern, Vinařství Baláž nebo vinařství Juřenik a Žďárský. „Na naše vína z betonového vejce jsme velmi hrdí. Na vejci nás ohromil jeho tvar, který spontánně pracuje s vínem, promíchává ho a dovoluje mu, aby do vína pronikalo malé množství kyslíku. Přírodní materiál do nápoje uvolňuje cenné minerály a podporuje ovocnou chuť. Vejce se nemůže čistit žádnou chemií ani vyplachovat chlorovanou vodou. Tím se k zákazníkům dostává víno stoprocentně čisté a přírodní,“ nechali se slyšet posledně jmenovaní.

Ivana Solariková, iDNES.cz

Ani křepelčí, ani slepičí, ani pštrosí...

Tato obří vejce jsou na víno, najdete je ve výrobní hale velkopavlovické Šlechtitelky.

SPOLKY A KONÍČKY

VYFOŤ, SDÍLEJ A POŠLI DÁL?

PUTOVNÍ KAMÍNKY BAVÍ HLAVNĚ DĚTI, ALE I DOSPĚLÉ

Mít kámen v botě? Nepříjemnost. Mít kámen v pračce? K naštvání. Jako matka tří dětí jsem se na několik let stála (a stále jsem) nedobrovolným nosičem kamenů, klacků a jiných životně důležitých věcí. Znáte to. A teď? Teď je ještě upozorňuji, aby se rozhlédly a nějaký ten kámen nepřehlédly. Kde se stala změna? Někdy na jaře moje neteř s velkou slávou našla namalovaný kamínek s pošto-

ním směrovacím číslem na druhé straně. Jako facebookovému neznalci mi bylo vysvětleno, že existuje skupina na facebooku, která maluje kamínky a roznáší je na turisticky lákavá místa, lavičky, poštovní schránky, ke kašnám, prostě na veřejná místa. A proč to dělají? Prostě z pocitu toho, že když někdo jejich kamínek najde, udělá mu radost a té, myslím, v poslední době potřebujeme víc než dost.

Podle mě je to tak. Po více než půl roce jsme také našli svůj první kamínek, a to tady u nás, ve Velkých Pavlovicích. Ležel u školky na zídce a kluci z něj měli neskutečnou radost (pak se stihli pohádat, kdo ho ponese). Za poslední týden si připadám jako vlk z Červené karkulky – kapsy plné pomalovaných kamínek a při představě, že se s touto náloží nakloní mé dítě nad kanál, tak mě berou mráčky. Trocha statistiky – neděl-

Pšššt, posílám dál putující kamínek, hlavně ať mě nikdo nevidí...

ni procházka cca hodinu a půl činí dvacet pět kamenů (a to některé už jsem fakt přehlížela, abychom je nevybírali všechny). Dnešní cesta do školy (po měsíci) šest kamenů. A takto bych mohla pokračovat. Už jsem dokonce slyšela od dětí větu: „Mamí, pojďme radši pěšky.“ „Proč? Vždyť je škaredě a mrholí.“ „To nevádí, já chci hledat kameny.“ Takže pozor, hledání začíná být návykové.

Chci velmi poděkovat těm, kteří nám zpřístupňují cesty do školy, do školky, na nákupy nebo na procházky tím, že kameny malují a roznáší. Pro mé děti je to velké dobrodružství – najdeme/nenajdeme a kde. A kdybyste viděli, jakou rychlost jsou schopni vyvinout, když zaměří kámen. A to překvapení, co za obrázek je čeká. A vlastně je jedno, jestli je to kamínek,

Úspěšný lov!

kteří malovalo malé dítě, a vy hádáte a vymyslíte, co v něm vlastně vidíte, nebo člověk, který dokáže namalovat neskutečně krásné obrazy na velmi malé ploše. Nám udělá radost každý kámen.

A jak udělat radost těm, co kameny malují? Kámen můžete vyfotit a fotku vložit na facebookovou stránku „Kamínky“. Uvedte také jeho PSČ, můžete přidat popis kdy a při jaké příležitosti jste ho našli. Tvůrce si pak podle PSČ zjistí, jak jeho kámen cestuje. A co s kamínkem pak? Můžete si ho nechat, aby vám dělal radost dál. Jako u nás – vzdát se traktoru, čerta, dýně nebo berušky je fakt těžké – takže některé se u nás ohřívají víc a stávají se součástí cest pro auta nebo dekorací pokojů. Nebo ho „pošlete“ dál. Je jedno, jestli ho posunete o ulici nebo odvezete do jiného města nebo státu. Prostě udělejte to, co vám udělá radost. Mnohé z kamenů, které jsme našli ve Velkých Pavlovicích, jsme odvezli do Němčiček, Velkých Bílovic, Rakvic nebo Jeseníků.

A ještě bych dodala dva typy. Tím prvním je krásná kniha pro děti Kamínek od Michaely Fišerové s ilustracemi Markéty Vydrové (zajděte si pro ni do naší knihovny). Od té doby, co jsme ji přečetli, tak dostává každý kamínek jméno. V knize se dočtete o tom, jak vlastně může kámen cestovat, když nemá nohy a co si při tom putování myslí. Tím druhým je, abyste si v pátek udělali vycházku po Pavlovicích a měli oči otevřené, protože děti ze školky také malovaly kamínky a vzdají se jich, aby jim udělali někomu z vás radost.

Eva Sadílková

HASIČI TESTOVALI TERMOKAMERU

Vybavení hasičů, nejen těch velkopavlovických, ale všeobecně, šlo za posledních dvacet let velmi dopředu. Nejlépe to lze vidět na vozovém parku. Ani jedno ze tří hasičských vozidel, které stálo v garážích velkopavlovické hasičské zbrojnice ještě v roce 2005, tam už nestojí.

Kromě běžného vybavení, které se samozřejmě také modernizuje, pracují hasiči i se zařízeními, které se vyvíjí úměrně s moderními technologiemi.

Jedno takové zařízení testovali velkopavlovičtí hasiči na hasičské zbrojnici. Termokamera FLIR K2 jim byla zapůjčena firmou 4Fire s.r.o.. Jedná se o kameru, uzpůsobenou pro práci hasičů, v nejnižší cenové relaci. Je voděodolná a nárazu vzdorná. Ovládá se dobře i v robustních rukavicích. Termokamera je určena především pro vyhledávání skrytých ohnisek požáru, ale také je možné ji použít třeba pro vyhledávání osob.

Cena kamery není nikterak závratná, pohy-

buje se v současné době do 50.000 Kč včetně DPH. Jen pro představu - kamery s lepším rozlišením, s možností ukládání snímků a citlivějšími senzory – je možné zakoupit i za 250.000 Kč.

*Petr Hasil,
místostarosta města Velké Pavlovic*

TYGRÁTA! NEBOJTE SE, TO JSOU MALÍ SKAUTI Z VELKÝCH PAVLOVIC

Od začátku letošního září jsem zkusil ve Velkých Pavlovicích rozjet družinu malých skautů a skautek ve věku šest až devět let. Měli jsme se scházet každé pondělí na faře, kde máme zapůjčenou klubovnu. Setkal jsem se s velkým zájmem, z čehož jsem byl opravdu mile překvapen a hrozně mě to potěšilo. Na druhou stranu i vyděsilo, jak to s tolika dětmi zvládnou.

První dvě schůzky se uskutečnily ještě na farní zahradě. Užili jsme si je ve hrách a společných činnostech. Zvolili jsme si název pro naši dru-

žinku. Výběr jsme nechal pouze na členech a jednohlasně byl vybrán název TYGRÁTA. Pro další schůzky jsem plánoval uskutečnit táborák, výpravu do přírody a vánoční přespání. Také jsem chtěl děti seznámit s historií a základními znalostmi každého správného skauta. Bohužel k tomu již nedošlo, koronavirus zhatil plány i nám. Ale moc doufám, že se brzy setkáme zase osobně.

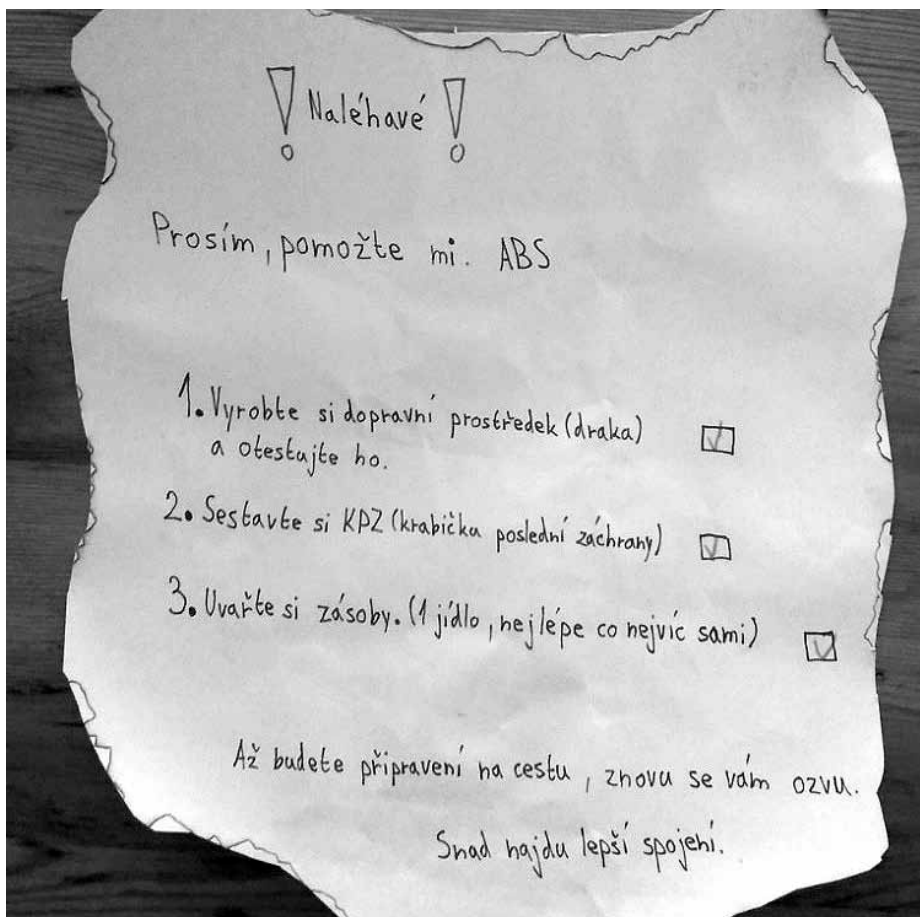
Zatím se snažím udržovat kontakt s malými skautíky pomocí online zadávané hry, kde získávají body za zdárně splněné úkoly. Posledně

třeba hrabali listy nebo psali dopis prarodičům. Jsem nadšený, že je to ve většině chytlo a mohu s nimi aspoň nějak udržovat kontakt, než se shledáme. Podařila se nám věc doposud neslychaná a nevidaná – schůzky družiny skautů „distančně“!

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu faráři za zapůjčení místnosti na faře a prostorů farní zahrady. A také rodičům, za to že taktéž aktivně zapojili s dětmi plní úkoly doma.

*Štěpán Prokeš,
vedoucí velkopavlovických skautů*

Tak to vypadá, když Tygřatům dorazí skautský úkolníček.

Takto nadšeně a zaníceně vypadají Tygříci Honzík Sadílek a Domča Prokeš při plnění zadání svého skautského velitele!

„LIETAM V TOM TIEŽ, LIETAM V TOM RAD“

Přesně tato slova písně slovenské skupiny Team mě napadla po předčtení „kamínkové-ho“ příspěvku od Evy Sadílkové. Ano, také v tom lítám! Také maluju, sbírám, fotím, vkládám na Facebook a přemísťuju. Malování mě baví, je to pro mě velmi příjemný relax, prostě si tak trochu ve volném čase hraji. Avšak hlavně, neskutečně mě těší, jakou mají z nálezů kamínek radost jejich objevitelé, ve většině případů tedy děti.

V momentě, kdy mě napadlo namalovat svůj první kamínek, jsem absolutně netušila, do jaké mašinerie se mi podařilo zabřednout, nebo spíše skočit rovnýma nohama. Vůbec jsem nevěděla, že jsou kamínky něco jako za nás „céčka“, prostě módní vlna, mánie, která smetla malé i velké. Jsem velkým kritikem a odpůrcem sociálních sítí, na Facebooku, Instagramu, Twitteru apod. mě rozhodně nehleďte, takže jsem pro dnešní dobu totální mimoň, který se o kamíncích dověděl „svým způsobem“.

Jakým? A proč jsem vlastně začala malovat, co mě k tomu vedlo? Jak kamínky sdílím, když jsem „mimoň“ ignorující stav „být v síti“? I v tomto případě se dá odlehčeně potvrdit, že cesty osudu jsou nevyzpytatelné.

To jsme si tak jednou začátkem letních prázdnin s manželem vyrazili na výlet na koly. Zastavili jsme se v Bořeticích pod rozhlednou a zasedli za stůl posvačit. Na stole ležel pěkně namalovaný kamínek. Jeho nález nás potěšil a vzbudil v nás zvědavost a spousty otázek. Kdo ho namaloval? Kdo ho tu nechal? Zapomněl ho zde někdo? Kdo ho bude hledat? Proč je ze spodní strany jakési číslo?

Jedu v tom taky, maluju na kamínky!

Aha, má pět míst, není to směrovák? Hele, tady je hashtag a piktogram Facebooku a nápis Kamínky! Hm, kdoví co to je... Ale necháme ho tu, jo? Kdyby ho někdo hledal...

Doma jsem se o kamínku zmínila před dcerou. No, a ta věděla vše a tak jsem byla tak trochu „vzdělána“. Ona sama pár kamínek našla s tetou ve Znojmě. A vzhledem k tomu, že má sestra je co se týče sociálních sítí mým přesným opakem, takovým takřka „facebookovým guru“, o kamíncích věděla, už jich pár posbírala, vyfotila, nasdílela a poslala dál. „Aha moment“ pro mimoň! Takže tak to funguje, tyhle putující kamínky! Poučena jsem postupem času více méně vypustila tuto informaci z hlavy... až do nálezu malinkaté berušky na autobusové zastávce před ZAFem. Našly jsme ji spolu s dcerou, když jsme v létě jely na koupaliště.

Trošku se stydím, ale musím se přiznat, že jsem měla z té berušky a jejího nálezu radost jako malé děcko. Hned jsem luštila směrovák, googlila v telefonu odkud je a přemýšlela, kam ho přemístím. Tenkrát ještě neměla dcera Facebook a tak jsme o sdílení poprosily našeho „znojemského guru“. Beruška „zasílila“ a zanedlouho byla pošoupana dál. Ani tenkrát jsem ale ještě malovat nezačala...

Impulsem zkusit si namalovat svůj první kamínek byl pro mě ten všude skloňovaný a nenáviděný koronavir. Ano, „kápnu božskou“, už mi taky začal pěkně lézt na mozek. Co dělat, aby mi bylo tam uvnitř na dušičce líp? Návrat ke kořenům? Tedy k mému snad nejoblíbenějšímu dětskému koníčku, malování? Nikdy jsem nebyla žádný umělec, ale prostě, bavilo mě to a o tu jde v první řadě. Namalovala jsem svých prvních pár kamínků a při vycházce po cyklostezce do Bořetic jsem je rozmístila. V té době, někdy v říjnu, už měla dcera zřízený účet na Facebooku a tak jsme večer přišly na to, že nejméně dva naše kamínky někdo našel, vyfotil a nasdílel. Radost nezměrná! A to mě nakoplo, namotivovalo, a začala jsem malovat a rozmisťovat kamínky nejen po Pavlovicích, ale i mnohem dál.

Teprve potom jsem se postupem času dověděla, jaký jsou kamínky i u nás, ve Velkých Pavlovicích, obrovský fenomén. Jak děti běhají

po venku a sbírají kamínky, jakou mají radost... A já mám radost, že mají radost a motivuje mě to malovat dál.

O zdejším „kamínkošílenství“ mě poinformovala Eva Sadílková, autorka příspěvku „Vyfoť, sdílej a pošli dál? Putovní kamínky baví hlavně děti, ale i dospělí“. A teď, v souvislosti s Evou, něco pro pobavení všech, kteří nevěřicně kroutí hlavou nad všemi blázný, kteří malují po šutrech! Takhle jsem jednou po telefonu právě s Evou řešila, které fixy jsou na malování dobré, jaké mám zkušenosti, které značky popisovačů se nerozpouští, dobře kryjí... Dcera na mě fascinovaně, ale zároveň s nepřehlédnutelnou dávkou schovávavosti, zírala, pak si mírně verbálně ulevila a nevěřicně pronesla: „To snad není možné, my s holkama řešíme, který make-up je lepší, který dobře kryje a ty řešíš, jaký fixy dobře kryjí na šutrech!“ Přirozeně, je jí šestnáct, takže antirodičovská revolta fungu-

je na 100%. Ale musím uznat, že se ve finále z dcery vyklubal vynikající a nenahraditelný kamínkový parták. Vytvořily jsme spolu bezvadně klapající „šutr tandem“. Já tvořím, ona na internetu „sítí“.

Já osobně kamínky sbírám pouze v případě, kdy mne, jak jsem se sama vyjádřila „málem vypíchnou oko“, nijak se po nich nepidím. A pokud nějaký strčím do kapsy, určitě jej přemístím, žádné si neponechávám. Činí mi potěšení, že se buď mými vlastnoručně namalovanými dílky, nebo přemístěnými poklady, baví ostatní.

Tak a od teď, když najdete malovaný kamínek, už určitě budete všichni vědět, co to je a jak s ním naložit. Přeji všem šťastný lov! A třeba i spousty inspirace a pevnou ruku při malování.

Karolína Bártová

ŠKOLNÍ OKÉNKO

INFORMACE K PROVOZU VELKOPAVLOVICKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLY OD 12. ŘÍJNA 2020

Od poloviny října se naše základní škola musí opět řídit aktuálními doporučeními MŠMT a MZ vzhledem ke druhé vlně „koronavirové“ pandemie. Na provoz škol a školských zařízení se i nadále vztahuje manuál „Provoz škol a školských zařízení ve školním roce 2020/2021 vzhledem ke covid-19“, „Metodika pro vzdělávání distančním způsobem“ a „Metodika Ministerstva zdravotnictví pro nařizování karantény ve školách“. V případě mimořádných situací spojených s onemocněním covid-19 je škola povinná dodržovat všechna aktuálně platná mimořádná opatření.

Od 12. října 2020 se začala realizovat na 2. stupni ZŠ rotační prezenční výuka

(střídání tříd či ročníků po týdnech). Osmý a devátý ročník nastoupil na distanční výuku, šestý a sedmý ročník měl prezenční výuku. Další týden se toto mělo realizovat obráceně. Celý první stupeň se učil prezenčně.

Dne 14. října 2020 došlo ale k uzavření celé školy s tím, že všichni žáci přejdou na distanční výuku. Naše škola byla na tento způsob výuky připravena. Již během září učitelé pracovali postupně se všemi žáky ve virtuální učebně „Classroom“, aby si tento způsob výuky žáci dostatečně osvojili. Ze začátku to nebylo vůbec jednoduché pro nikoho, ale společně s Vámi, rodiči, zvláště na 1. stupni, se vše začalo dařit. Za to Vám, rodičům, kteří jste pomohli svým dětem se s touto nelehkou situ-

ací vyrovnat, moc děkuji. Jsme rádi, že se nám distanční výuka daří tímto způsobem zvládat, přesto se domníváme, že prezenční výuka je stále nenahraditelná, neboť kromě jiného dětem velmi chybí sociální kontakty.

Po dlouhých pěti týdnech se škola otevřela 18. listopadu pro žáky 1. a 2. ročníků. Prezenční výuka začala probíhat v homogenních skupinách. Je zakázán zpěv a sportovní činnosti. Za dodržení podmínky homogenity skupiny žáků jedné třídy byl umožněn i provoz školní družiny. Při dodržení dalších organizačních, hygienických a epidemiologických opatření byl umožněn pro tyto žáky také provoz školní jídelny. Ostatní žáci pokračovali v distanční výuce.

Školáči vyrábí vánoční dárečky pro dřívě narozené. Loni byli babičkám a dědečkům spolu s paními učitelkami zaspívat. Letos jim pokračování v této krásné adventní tradici není dopřáno.

„Vše zlé je pro něco dobré!“ Díky koronavirovým opatřením trávili školáči více prezenčního výukového času pobytím na čerstvém vzduchu. V rámci nařízení se muselo také mnohem častěji větrat ve třídách. To se pak příjemně protáhlo mozkové závity!

Od 30. listopadu 2020 probíhá prezenční výuka již pro všechny ročníky 1. stupně ZŠ a žáky 9. ročníků ZŠ. Ostatní ročníky 2. stupně se střídají po týdnech – jeden týden se učí prezenčně, druhý distančně. Za dodržení podmínky homogenity skupiny žáků jedné třídy je umožněn i provoz školní družiny, také zařízení školního stravování je v provozu. Ve školní jídelně se mohou stravovat pouze

žáci v prezenční výuce a zaměstnanci školy přítomní na pracovišti. Ostatní žáci, zaměstnanci školy nebo cizí strávníci si mohou stravu odebrat výdejním okénkem.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem pedagogickým pracovníkům a rodičům za pomoc žákům v této nelehké situaci, kterou zažívají. Musím pochválit všechny žáky, kteří se snaží

velice zodpovědně přistupovat k plnění úkolů. Bohužel se najdou i takoví, kterým se úkoly kopírují, a přesto si pro ně nechodí, i když jejich rodiče byli na tuto skutečnost upozorněni.

*Mgr. Michal Růlák,
ředitel Základní školy Velké Pavlovice*

SVATÝ MARTIN PŘIJEL I DO ŠKOLKY

Na svátek svatého Martina, tedy na středu 11. prosince 2020, jsme se společně celá školka pečlivě připravovali a vyzdobili jsme si také prostory před školkou. Netrpělivě jsme očekávali, zda přijede svatý Martin na svém bílém koni. Jaké bylo naše překvapení, když jsme při příchodu před školku našli několik koňských podkov a dokonce jednu zlatou! Že bychom nikdo jezdce neviděli? Nevzdali jsme se a společnou písní „Martin jede na koni“ jsme svatého Martina přivolali. Byl krásný, i když nám sníh nedovezl.

Ve stejný den jsme také společně poděkovali firmě Unipetrol RPA s.r.o., která nám slíbila uhradit informační vitrínu umístěnou před plotem školky. Šikovní tatínci nám ochotně pomohli s jejím zabudováním. Děkuje moc za pomoc!

*Kolektiv pedagogů
Materšské školy Velké Pavlovice*

DĚTI DĚTEM

Tak jsme si nazvali divadelní představení hrané dětmi ostatním kamarádům. Počáteční ostych malých herců byl vzápětí proměněn v hrdost, že mohou pohádkou „O koťátku, které zapomnělo mňoukat“ udělat radost svým mateřinkovým spolužákům.

Nutno dodat, že byly děti velmi šikovné a tak se můžeme do budoucna dočkat, že třeba z našich řad vzejde ne jeden slavný herecký talent!

*Kolektiv pedagogů
Materšské školy Velké Pavlovice*

ZAHRADNÍ SLAVNOST

Koronavir COVID-19 je novodobý strašák, který se nevyhýbá nikomu a potrápil i velkopavlovickou mateřskou školu. Mnozí zaměstnanci byli nebo jsou na ošetřovně, jiní se „střídají“ v karanténě, ale ani tato náročná situace nás neodradila od uspořádání zahradní slavnosti. Na té děti úspěšným splněním úkolů, zpěvem i tanečkem společně uspaly všechny broučky. Slavnost se nám všem velmi líbila, užili jsme si ji každým coulem a už se zase chystáme dál.

Nevíte na co? No přece na čas adventní a vánoční... Na obchůzku svatého Mikuláše, spanilého anděla a zlobivého čertíka, na nadílku od Ježíška pod vánoční stromček, na společné tvoření dárečků, přáníček, pečeni cukroví, zpívání koled a vůbec na prožívání nejkrásnějšího a nejkouzelnějšího období celého roku.

*Kolektiv pedagogů
Materšské školy Velké Pavlovice*

Ani chladnější podzimní dny netrávíme zavření v budově školky. Kdepak, každé dopoledne vyrážíme buď do ulic města na vycházku anebo si hrajeme na čerstvém vzduchu na zahradě.

Podzim je fajn, na zem nepadá spousta pestrobarevného listí a my s ním můžeme hrát! Nebo poznávat, ke kterému stromu patří.

SBĚR STARÉHO PAPIŘU DISTANČNĚ

Se začátkem školního roku se ve velkopavlovické základní škole odehrálo několik aktivit, které se opakují každý rok. V první řadě je to sběr starého papíru. Tato akce má v průběhu školního roku vždy pět kol, a pokud tedy dobře počítáte, probíhá každý druhý měsíc.

V letošním školním roce se uskutečnila již dvě kola. První hned v měsíci září a druhé nedávno, ke konci listopadu. To už bylo v nouzovém

stavu, proto je možné v nadsázce ho nazvat „distančním kolem“.

Celkem se podařilo nashromáždit a odevzdat v obou kolech přes 12 tun starého papíru. V prvním kole se stal nejúspěšnějším sběračem Marek Hanák ze 3.A a Nela Buchtová ze 7.A. V listopadovém kole to byla Lucie Čeperová z 1.A a opět Nela Buchtová ze 7.A. Získané finanční prostředky poputují do Do-

mina, spolku přátel školy, které je potom přerozdělí do akcí pořádaných pro žáky.

V každém kole obdrží tři nejlepší sběrači za každý stupeň malou odměnu a na konci školního roku proběhne vyhodnocení nejlepších třídních kolektivů 1. a 2. stupně naší školy.

*Ing. Lenka Bukovská,
pedagog Základní školy Velké Pavlovice*

SVATÝ MIKULÁŠ NAŠEL I ŽÁKY MÍSTNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Svatý Mikuláš z Myry byl biskup, který byl už za svého života oblíbený mezi lidmi a proslul svojí štedrostí k potřebným. Je uctíván mimo jiné i jako patron dětí. Oslava jeho svátku je spojena s rozdáváním dáreků dětem, jak ostatně všichni víme.

A protože Mikuláš v sobotu v podvečer zabloudil i do Velkých Pavlovic, připravily členky

výboru Domina – spolku rodičů a přátel Základní školy Velké Pavlovice, z.s., pro všechny žáky základní školy mikulášské balíčky. Ačkoliv tyto nejsou nikterak objemné, doufáme, že dětem zpríjemní předvánoční dny plné očekávání příchodu Ježíška, a těm starším, které už „nevěří“, poslouží alespoň jako svačinka.

Zároveň bych ráda poděkovala paní Jarmile Janovské a Renátě Martincové za pomoc při balení překvapení pro děti, přeci jen 292 balíčků je už pěkná práce.

Mgr. Alena Havlínová

Mikuláš připravil pro žáky Základní školy Velké Pavlovice balíčky se sladkou nadílkou. Mikuláše si žáci základní školy Velké Pavlovice užili, i když mnohé nešlo za rouškou ani poznat. To pak měl i čert problém, koho strčit do pytle!

TVŮRČÍ PRÁCE STUDENTŮ GYMNÁZIA 1.A A SEPTIMY

Také během distanční výuky se dá pracovat tvůrčím způsobem. Jako ukázkou vám předkládáme práci studentů 1.A a septimy.

Třída 1.A tvořila haiku, což je velmi stará básnická forma pocházející z Japonska. Na třech řádcích, ve třech verších o pravidelném počtu slabik (5 – 7 – 5) se v lyrické básni zachycuje většinou tematika přírody.

Třída septima se pokusila napsat báseň v duchu civilismu, což byl moderní umělecký směr 20. let 20. století, který oslavoval moderní civilizaci. Septimáni se nechali inspirovat básněmi českého básníka S. K. Neumanna ze sbírky Nové zpěvy, kdy je lyrickým mluvčím básně (tj. pomyslným vypravěčem) nějaká moderní „vymoženost“.

Dalším počinem septimy jsou básně v duchu dadaismu, dalšího moderního uměleckého stylu, pro nějž je typická hravost, náhoda a nesmysl. Pracovali podle „návodu“ Tristana Tsary, autora manifestu dadaismu:

VeźmĚte noviny.

VeźmĚte nůžky.

NajdĚte v novinách článek, aby měl délku, jakou počítáte dát své básni.

Článek vystřihnĚte.

Potom pečlivĚ rozstřihĚjte všechna slova, která tvoří tento článek, a vložte je do pytlíku.

Skládejte pak jeden ústřihĚk za druhým přesně v pořádku, v jakém vyšly z pytlíku.

SvědomitĚ opište.

Báseň se vám bude podobat.

A vězte, že jste spisovatel neskonale originální a okouzlující citlivostí, byť doposud nepochopen lidem.

My jsme si kritéria poněkud pozmĚnili – studenti si jednotlivá slova vystřihali z různých novin a časopisů a v on-line prostředí Google Meet losovali 20 – 25 slov, která umísťovali za sebou na papír tak, jak si je losovali. Přímou v hodinĚ zasílali své výtvoř vyučující.

NĚkteré básně „vyšly“ přesně podle dadaistických představ – náhoda, hravost, nesmysl. Je samozřejmé, že podobné aktivity by se nám realizovaly lépe při společné práci ve

škole, ale když to jinak nejde, je i „sít“ internet u naší třídy.

Ukázky prací našich studentů...

Aleš Jón

Podzim nám nastal
Svět se ladí do ruda
A den nám mizí

Lea Sadovská

Kapky padaly,
jako oslepující hvězdy,
svržené z nebes

BĚží, předbĚhává k cíli,
kapka dešťová.
Na okno tūká.

Michal Veselý

Podzimní listy
Padají a ty cítíš
touhu po jaře

Martina Sadílková**eRouška**

eRouška jsem a eRouška budu,
chránití všem lidem hubu?

Ne, to není úděl můj,
budu s tebou stůj co stůj.

Jen si hoď do kapsy mobil,
ihned zjistíš, jak jsi to zkonil, (jaký jsi deb*1)
stál jsi totiž v uličce
blízko koronaviru v tetičce.

Sára Forejtová**Instagram**

Od svého počátku se jmenuji Instagram,
avšak stal se ze mě velký klam.

Dennodenně lajky sbírám,
pravdu mnohdy protoshopem skrývám.

Dávám lidem co si přejí,
slávu, lásku, spoustu věcí.
Mám však i špatné vlastnosti,
sebevědomí a čas, ty beru si.

Proto nedopusťte lidé chytří,
ať ty moje síly zvítězí.
Ve virtuálním světě pravda není,
pouze lži a blbosti.

Mgr. Pavla Míchalová,
pedagog Gymnázia Velké Pavlovice

POSÍLÁME „DOPIS TĚM, KTERÉ MILUJEME“

„Rodina by měla být ostrovem vzájemnosti,
společných vzpomínek, nezištné lásky a jis-
tot“, čteme v učebnici občanské výchovy pro
6. třídu. Pod krátkým úvodem najdeme bá-
seň Jaroslava Seiferta *První dopis mamince*.
A všichni tu básničku známe; klučina chce
napsat mamince dopis o tom, jak ji má rád,
přítom jeho fantazie se zdá být pro vyjádření
takového citu nedostatečná.

Děti třídy prima vyjádřily obrazně, prostřed-
nictvím metafor, svůj vztah ke svým nej-
bližším, mámě a tátovi, bratrům, sestřím,

babičkám, dědečkům, tetám a strýcům, brat-
rancům a sestřenicím.

**Ukázky prací
našich studentů...**

Babička Věrka je ovocný knedlík.
Můj táta je hrnek teplého mléka s medem.
Moje máma je milá víla.
*Bratranec Marda je odvážný, chytrý jak kalku-
lačka, tvůrčí, ukazuje nám směr jak značka.*
Moje babička Ivana je měkký polštářek.

Babička Františka, to je klubíčko vlny.
Moje maminka je jako vůně levandule.
Můj tatínek je jako Bořek Stavitel.
Moje máma je rozkvetlá růže.
Moje babička Jana, to je vůně pečeného cukroví.
Můj bratr Viktor je jako virtuální svět.
Můj tatínek je pracovitější než mravenček.
Moje sestra je jako seslaná z nebe.
Sestra je jako roztomilé lvičátko.
Můj strýc Milan je jako Ježíšek.

Mgr. Kaszper Eliška,
pedagog Gymnázia Velké Pavlovice

NETRADIČNÍ ZÁŘIJOVÁ VÝUKA

Výuka třídy kvarty probíhala v září v netra-
dičním duchu. Lavici nám byla zem a kameny,
perem fantazie a třidou modrá obloha a par-
čík u Zborovských. Odložme tedy ještě zimní
kabáty a čepice, postačí tričko a možná někdy
lehký svetřík, a vydejme se na procházku kra-
jinou podzemní...

Beáta Čejková, kvarta

*Větve se pohupují v příjemném chladném vánku,
kolem zdí odrolených věkem se táhne břečtan.*
*Nese se ke mně uklidňující zvuk šustícího listí,
které už brzy opustí koruny stromů.*
Na dřevěném sloupu se rýsují ornamenty.
*Smích dětí, jež tu probíhaly, nahradilo uklid-
ňující ticho.*

*Přišla jsem sem stejně jako před pár lety a teď
to vidím.*

Nezměnilo se nic, ale úplně všechno.

Tereza Bílková, kvarta

Co kdybychom na chvíli zastavili čas?
*Jen tiše sedět,
tužkou si přejíždět po tváři
a hledat začátek nitě.*
*Pocítit kouzlo okamžiku
a přenést ho na prázdný list.*
Proto jsme tady.
*Slyšíme ptáky,
šumění stromů,
zvuky města
a hledáme.*

Je jen na nás, co.

Všechno mi to připomíná dětství.
*Sedíme na dětském hřišti
a doufáme, že nás jako kdysi
napadne něco úžasného.*
*Něco, co by všechny bavilo,
ohromilo,
nadchlo.*
*A když už najdeme začátek nitě,
nepustíme ji
a dostaneme se až na její konec.*

Mgr. Kaszper Eliška,
pedagog Gymnázia Velké Pavlovice

VÝUKA NA GYMNÁZIU OPĚT DISTANČNÍ FORMOU

Přes nastavená a přijatá hygienická a epi-
demiologická opatření jsme tradiční řád-
nou výuku mohli realizovat jen v měsíci
září. Od 4. října 2020 byla nařízením Mini-
sterstva zdravotnictví a MŠMT zavedena
ve třídách vyššího gymnázia distanční výuka
a od 14. října 2020 pak stejná opatření byla
přijata i pro žáky primy až kvarty. Po měsí-
ci jsme se ocitli opět v situaci, kterou jsme
poprvé zažili v jarních měsících tohoto roku.

Analýzou získaných poznatků z dotazníko-
vého šetření za jarní období distanční výuky
jsme připravili zcela jiný model pro výuku

vycházející z pravidelně nastaveného režimu
založeného na aplikaci synchronní a asyn-
chronní výuky podle pravidelného rozvrhu
jednotlivých tříd.

Vyzkoušeným pomocníkem pro asynchronní
výuku se nám opět stal náš informační sys-
tém EduPage, který umožňuje vzájemnou
a rychlou komunikaci se studenty při pře-
dávání materiálů a zadávání domácí práce,
včetně testů. Google Meet se stal ve značné
míře prostředkem pro synchronní výuku,
kterou zvládají i žáci kteří toto virtuální pro-
středí dosud neznali a jsou ve škole prvním ro-

kem. Výuku vedeme převážně ze školních tříd
a vyučující se naučili pracovat a komunikovat
se svými žáky přes videokonference.

Historicky první pedagogickou radu jsme
také uskutečnili prostřednictvím videokon-
ference, stejně tak jsme pro rodiče připravili
třídní schůzky a dokonce konzultační hodiny.
Hodnotit uplynulé čtvrtletí školního roku je
velmi obtížné. Je možné jen konstatovat, že
většina studentů se do distanční výuky zapo-
juje a zadané úkoly plní.

Nezadržitelně se blíží konec kalendářního

roku a nastává čas bilancování. Většina z nás si jej bude pamatovat v souvislosti se šířením nemoci Covid-19 a omezením výuky, kterou jsme na školách dosud nezaznamenali. Náš tradiční vánoční jarmark a koncert v duchu českých Vánoc se v letošním roce neuskuteční. Všichni přicházíme o atmosféru Vánoc,

chápeme, že zdraví a zodpovědnost nás všech nás brzy vrátí do běžného školního života a akcí, na které jsme si již zvykli.

Dny roku 2020 s řadou omezení budou pomalu dopsány. V závěru tohoto příspěvku, bych velmi rád touto cestou popřál hodně

zdraví a šťastný nový rok 2021 všem pracovníkům školy, našim žákům, ale i rodičům a v neposlední řadě všem čtenářům Velkopavlovického zpravodaje.

*PaedDr. Vlastimil Kropáč,
ředitel Gymnázia Velké Pavlovice*

UKÁZKY PRACÍ ŽÁKŮ PÁTÝCH TŘÍD BĚHEM DISTANČNÍ VÝUKY

Škola online

Když je škola online, je to celkem špatný, nemůžeme do školy, jídelny a šatny. Čekáme pořád a jen, na ten den, kdy do školy zase půjdeme a s kamarádem se obejmeme.

Miriam Hádlíková, 5.A

Jak jsem se učil online

Každý den kromě víkendů se připojuji na online vyučování. Je to o trošku lepší než chodit každé ráno do školy. Když se připojím na online hodinu, pan učitel mě hned pozdraví. Na začátku se učíme matematiku a pokračujeme českým jazykem. Nejvíce mě baví, když děčka píše poznámky do chaty a pan učitel je napominá, aby to nedělali. Nejhorší je to, že nemohu za kamarády, ale dá se to přežít. Trochu doufám, že ten covid -19 odejde. Už se těším na to, až půjdeme do školy a uvidím se s kamarády.

Jakub Bartoš, 5.A

Online dřina

Online učení byla pro mě dřina, někdy ale taky psina. Na počítači bylo těžší psát, úkoly si hlídat a včas posílat.

Internet se u nás někdy sekal, to jsem se vždycky trochu lekal, vztekal. Už se těším do školy, za týden nám to povolí.

V něčem to však dobré bylo, spát déle se mi dařilo. Jinak mě to ale doma nebaví, ve škole zažívám víc zábavy.

Martin Pláteník, 5.A

Korono

Korono, korono, co jsi to provedla, ze školních lavic domů jsi nás zavedla.

Učíme se online, někdy je to celkem fajn.

Mikrofony někdy zlobí, jako toto divné období.

Korono, korono, ty se domů vrať, ať do školních lavic můžeme zasedat.

David Kocman, 5.A

Těšení na školu

Ráno mi den začíná tím, že mi zazvoní budík v sedm hodin ráno.

Ten zvuk nemám rád, protože se mi nikdy nechce vstávat. Jak vstanu, tak se jdu umýt a nasnídat. Každé ráno mi rodiče nachystají nějakou mňamku a kakao. Co je dobrý, že teď nemusím chodit do školy v té zimě a teple se oblékat. Ráno pošťm naši kočičku domů taky na jídlo. Po snídani jdu do pokoje a chystám si věci na online výuku. Docela se těším na spolužáky i pana učitele Buryho. Po ukončení výuky si jdu plnit úkoly, abych měl vše splněné a pak měl už volno. Odpoledne si někdy jdu zakopat s balónem na zahradu a někdy jdu i ven na hřiště. V pondělí mám i online výuku houslí, tak to je docela zábava. Teď musím chodit i každý úterý a čtvrtek do soukromé angličtiny, která je taky online. Docela mě to baví, ale někdy se i netěším a radši bych místo angličtiny trénoval na housle nebo šel ven. Takto to mám teď každý týden a už se těším, až budu moct chodit do školy, protože doma už je to fakt nuda.

Tibor Hádlík, 5.A

Jak vidí distanční výuku můj školní batoh

Jsem Ingridčin růžovo černý batoh.

Už nějakou dobu se tu válím u psacího stolu a cítím se opuštěně.

Od té doby co začala distanční výuka, tak si mě moje majitelka nevšímá.

Dřív do mě vždycky dala učebnice a sešity, ale teď pořád nic.

Cítím se smutně.

Už se těším, až zase Ingridka začne chodit do školy, a já budu zase veselý.

Ingrid Rebeca Válková, 5.B

Už se těším do školy

Škola se teď nekoná, rádi tady korona.

Učím se teď doma, je to velká nuda.

Dostáváme úkoly, plníme je kdykoliv.

Těším se už do školy, a na domácí úkoly.

Kristýna Dohnalová, 5.B

Když chodím do školy...

Když chodím do školy, musím ráno brzy vstávat, ale nyní si můžu pospat.

Když chodím do školy, tak toho máme víc, ale když jsem doma mám to rychleji.

Když chodím do školy, nemůžu si hodiny seřadit podle sebe, ale když jsem doma tak si úkoly můžu dělat, kdy chci.

Když jsem chodil do školy, tak jsem neuměl pracovat s počítačem, ale když jsem doma, tak už umím.

Když jsem chodil do školy, tak jsem musel chodit i v zimě do školy, ale teď nemusím.

Když jsem chodil do školy, tak jsem na někoho čekal, ale teď na nikoho čekat nemusím.

Pavel Julínek, 5.B

Adelčino pouzdro

Já jsem Adelino pouzdro, normálně mě potřebuje do školy, ale teď si ze mě vzala jen potřebné věci. A dala mě do šuplíku. Je to tam hrozná, jen samá tma. Přece jen mě někdy vytáhne, ale jen si vezme to, co zrovna potřebuje a zase mě zapne a dá zpátky do šuplíku. Kdyby už chodila do školy, tak by mě už dala do tašky a vzala s sebou. Ale už to za chvíli skončí. Hurá, už se těším, že mě vezme opět do školy.

Adéla Havlínová, 5.B

Dopis babičce

Milá babičko,

doufám, že se máš dobře. Moc Tě zdravím z Bořetic. Píšu Ti, protože bych potřebovala, abys přijela k nám. Nebude Ti vadit, když budeš muset odložit svoje kurzy francouzštiny? Je to možné? Já, Mira i Miladka jsme doma sami a potřebujeme, abys tu byla s námi, protože rodiče jsou v práci. Máme distanční výuku. Každé ráno si sedám k počítači a dělám úkoly, které nám paní učitelka pošle. Většinou mám práci až do půl jedenácté. Už se těším, až půjdeme do školy. Jen mi vadí, že budeme nosit roušky. Je to nepříjemné. Také budu ráda, když uvidím svoje spolužáky. Jaké je ve Žďáře počasí? Napadl už sníh? Tady je docela hezky, nemusíš si brát teplé oblečení. Až přijedeš, tak Ti ukážu naši kočičku, kterou máme jen pár dní. Moc se na Tebe těšíme.

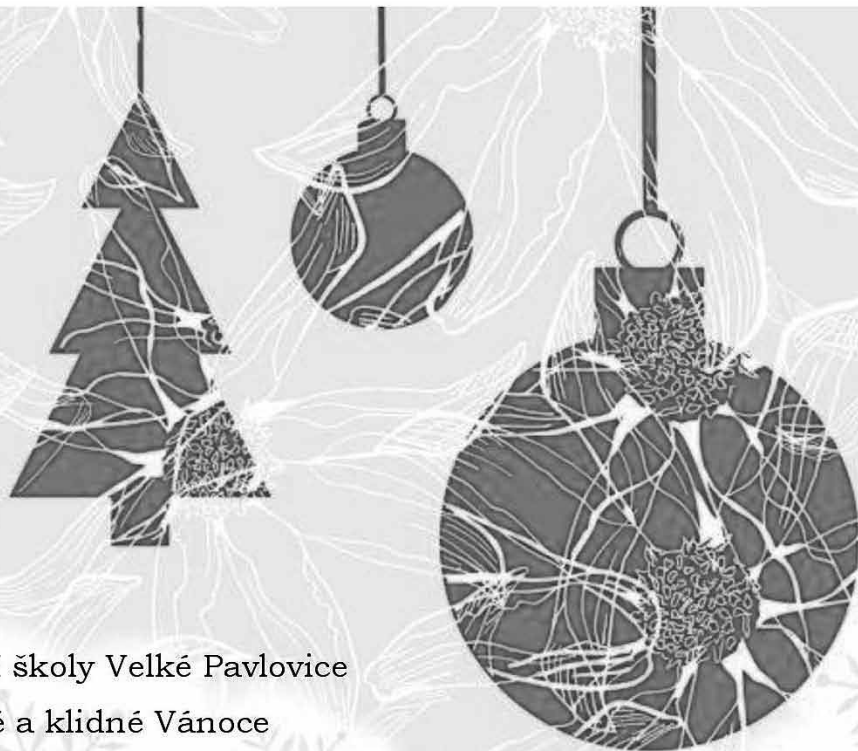
Tvoje vnučka Fanyňka

Františka Nálezinská, 5.B

*V krbu oheň plápolá,
jehličí voní.*

*Přichází vánoční nálada,
zvoneček už zvoní.*

Děti a zaměstnanci Základní školy Velké Pavlovice
přejí všem seniorům pokojné a klidné Vánoce
a v novém roce 2021 pevné zdraví a spoustu radosti.

ŠKOLA DOMA ANEB MATKY „TRYSKOMYŠI“

Doba koronavirová sebou přináší spousty negativního, ale i pozitivního (nevěsme hlavu, a vezme, vždy může být hůř...). Negativní však, bohužel, v mnoha případech převažuje. Jsme velmi často vystaveni čelit situacím, ve kterých jsme se nikdy dříve neocitli a nevíme si rady s tím, jak je řešit, jak se k nim hrdě postavit čelem. A navíc, neexistuje nikdo, koho bychom mohli oslovit se žádostí o radu. V této pandemické krizi způsobené nekontrolovaně šířícím se virem COVID-19 jsme si všichni kvit, na jedné lodi.

Jednou z takových situací se stalo uzavření škol. Děti zůstaly nejprve v jarních měsících a potom i v podzimních měsících ze dne na den doma, a to na dobu neurčitou, bez jasněho termínu návratu do školních lavic. Školy byly uzavřeny, ale v žádném případě nebylo našim ratolestem dopřáno vydat se vstříc k prázdninovým dobrodružstvím. Naopak. Výuka pokračovala dál.

Všichni my z řad široké veřejnosti jsme se na jednou naučili porozumět novým výrazům jako jsou distanční výuka, prezenční výuka, rotační výuka, on-line vyučování, konferenční hodiny... Ale je zde spousta lidí, konkrétně ve valné většině případů maminek, které si okusily tyto výrazy v praxi. A nejen tyto výrazy...

Představím-li si maminku dítěte, které bylo

tlakem koronavirových nařízení vlády nuceno zůstat doma na distanční výuce, představím si ji jako „tryskomyš“ ze Studia kamarád, oblíbeného nedělního televizního pořadu našeho dětství. Ta stíhala prostě všechno a rychle. Tak přesně se mi jeví maminky na „paragrafu“ ošetřující člena rodiny v době covidu.

Pokud jste nezasvěcení, vlastně téměř stejně jako já, protože mému potomku je už šestnáct let a co se týče studia i sebe sama se dokáže o vše více či méně postarat po vlastní ose, zřejmě si absolutně vůbec nedovedete představit, čemu byly tyto naprosto skvělé a úžasné maminky vystaveny. Klobouk před nimi smekám až ke kotníkům! Máte můj nezměrný obdiv, respekt a určitě se nebudu mýlit, když Vám zde za všechny poděkuji!

Taková maminka se na dobu rádobý „prázdnin“ svého školáka stala ženou mnoha profesí. Tak hlavně musela být bez přestání milující, chápající, usměvavou, vždy dobře naladěnou a povzbuzující maminkou. Dále pak partáčkem ke hrám, kamarádkou, kuchařkou, pekařkou, cukrářkou, uklízečkou, pradelnou, managerkou, finančním specialistou, vychovatelkou, hlavou otevřenou, která dokáže vymyslet zábavný a smysluplný program pro volný čas svého dítěte ve velmi omezených podmínkách nabitých vládními zákazy a příkazy, ale hlavně, především a s naprosto žádnými zkušenostmi a grifem „jak na to“ – UČITELKOU.

Nechci se někoho dotknout, nechci házet všechny maminky do jednoho koše, ale mnohé z nich do tohoto momentu občas hydrovaly na učitelky a školství vůbec, že to a to dělají učitelé špatně, tamto by mohli dělat jinak, že mají peněz jako šlupek, že jim pořád jen přidávají, že mají prázdniny, odpoledne nemají do čeho píchnout, že to, že ono... No, všeho do času, do času prozření, do chvíle než si práci, povolání, či spíše poslání být učitelem, vyzkoušely na vlastní kůži. Jsem skálopevně přesvědčená, že v mnohém změnily názor a otevřely se jim oči. Velmi je však lituji, že to vystrízlivění muselo být mnohdy bolestivé.

Některé z maminek měly situaci o něco jednodušší, třeba ty, které neměly v práci větší problém dostat OČR a jejich práci ostatní kolegyně zastali. Některé maminky si však dovolenou vzít prostě nemohly – soukromě podnikají v takových oborech, které nebyly ani v nouzovém stavu uzavřeny či omezeny, některé dokonce pracují v „první linii“, tedy ve zdravotnictví, některé jsou sice doma na „mateřské dovolené“ (také milé dámy vraždíte při pomýšlení na onoho, který vymyslel tento neskutečně hloupý výraz?), ale chovají v náruči miminko, další dítě chodí do plně fungující školky a další je prvňáček, jiné jsou učitelky a musí připravovat distanční výuku svým žákům, pak je spousta takových, které nebojují jen s časem a vlastní energií, ale také

mnohdy s prázdnou peněženkou...

V hodně svízelné situaci se ocitly maminky prvňáčků. Nová situace, nová škola, nové povinnosti, nová paní učitelka. Život se jim 1. září obrátil o stoosmdesát stupňů (vždyť on sám „normální“ nástup do školy je obrovský životní přelom nejen pro dítě, ale i pro jeho rodiče) a jakmile jim zarouškovaná nemoc zavřela dveře školy, už byly děti i maminky na třistašedesáti. Tento veletoč se nevyhnul ani maminkám velkopavlovických prvňáčků.

Jak se s celou touto nenadálou rovnicí o X neznámých porvaly? Jak ji zvládly? Začtete se do následujících řádků. Našemu „vzorku“ maminek bylo položeno kvarteto stejných dotazů. A takto odpovídaly...

1. Jaká je role paní učitelky (i role pana učitele, pokud jste se doma třeba strídali) u vlastního dítěte? Jaké je vysvětlovat dětem srozumitelným způsobem pro nás banální a samozřejmé informace? Co pro vás bylo nejtěžší?

2. Jak vás přijímaly vaše děti v této roli? Bylo pro ně náročné učit se v domácím prostředí?

3. Jak se změnil režim ve vaší rodině? Je skloubit distanční výuku se zaměstnáním a dalšími "maminkovskými" rolami?

4. Co nového, pozitivního vám distanční výuka přinesla?

Maminka EVA SADÍLKOVÁ

– t.č. mateřská dovolená

Prvňáček Honzík, školkařík Jindřišek a rok stará Barunka

1. „Mami, to tvoje L má ale rozjeté nožičky, to bys asi jedničku nedostala.“ Opravdu nedostala. A pak vysvětlíte prvňáčkovi, že ale on se to musí naučit psát opravdu krasopisně. Mám pedagogické vzdělání, dokonce jsem jako učitel působila, ale učit vlastního potomka (a ještě prvňáka) je opravdu náročné. Znáte jeho přednosti a chyby, takže už se dopředu děsíte psaní, protože víte, že to bude soubor jeden na jednoho napsat za hodinu šest řádků v pisance, které ho bytostně nebaví. Naopak se pak těšíte na prvouku, protože podzimní přírodu jdete omrknout naživo, nejen z učebnice. A těšíte se na čtení, protože vidíte tu radost, když si sám může přečíst větu – i když

Prvňáček Honzík Sadílek se učí nová písmenka a čtení v domácích podmínkách.

jen tu o mámě, která má maso.

2. Zkouší to – zkouší, kolik ještě ustoupíte – třeba: „Dnes si ještě přispíme.“ nebo „Teď si půjdu hrát a doděláme to pak, jo?“ A to „pak“ je nejlépe nikdy. Určitě mu chybělo školní prostředí – kamarádi. S auty jezdit umím, ale tak jak se to stihne během desetiminutové pauzy ve škole s kluky, tak to jsem hluboko pod čarou. Velkou motivací byly online hodiny, ve kterých měl srovnání toho, co umí on a ostatní. A taková pochvala od paní učitelky přes obrazovku, tu bych já mohla říkat stokrát a stejnou váhu mít nebude.

3. Mám výhodu, že jsem momentálně na mateřské dovolené, takže se při učení ještě nemusím obávat toho, že přijdu o práci nebo že bych měla práci skloubit s výukou. Naopak jsme řešili, jak skloubit učení s potřebami ročního a čtyřletého dítěte. Velkou oporou mi je manžel, který díky zaměstnavateli mohl být doma na home office, takže i když jsem se většinou se synem učila já, on nám k tomu vytvářel prostor – zabavil ty dva mladší (kteří mu při pracovních hovorech mávali do kamery, klapali do počítače tak dlouho, až ho zablokovali, nebo zrovna potřebovali zpívat při telefonátech se zákazníky). Byla jsem hrozně ráda, že u nás stále funguje školka, kde se tomu prostřednímu za dopoledne věnují, zatímco já se musím věnovat školákovi. Úklid domácnosti se scvrknul na nejnnutnější zlo a vařila jsem většinou večer nebo „o přestávkách“, protože nám učení většinou zabralo celé dopoledne.

4. Trávili jsme doma čas spolu – všichni. Nespěcháme – na kroužky, ze školy, do školy. Jsme zapojeni do procesu učení oba – já i manžel. Za těch pět týdnů, co jsme se učili doma, tak jsem viděla obrovské pokroky v „nacucávání“ znalostí a také to, jaký je první třída sprint a kolik toho děti musí zvládnout. V domácí škole jde lépe propojovat to, co je v učení s realitou. Proč se učit o stálých a stěhovavých ptáčích z obrázku, když nám sedí za oknem na budce. Taky mě to bavilo – vymýšlet čtecí bojovky nebo asistovat při sestavování rodokmenu.

Maminka EVA PROKEŠOVÁ

– majitelka obchodu se zdravou výživou U ERUWEN

Prvňáček Matyášek a čtvrtáčka Adélka

1. Máme dvě děti, synek je prvňák a dcerka čtvrtáčka. Vidím velký rozdíl v jejich přístupu k domácímu učení. Dcerka přijala domácí vyučování ve větší pohodě. Je zvyknutá na samostatnou práci a má již vytvořeny učící návyky. Také hodně oceňuji, že její paní učitelka zavedla denní on-line výuku. Na nás rodičích tedy bylo zkontrolovat, zda má vše vypracované a popřípadě jí poradit s učivem, kterému nerozuměla. Zcela lehce zvládla i technickou stránku on-line výuky, tedy práci s počítačem. Řekla bych, že si velmi rychle zvykla na domácí podmínky. Zcela jiná situace byla u synka. Předat učivo prvňákovi vidím jako nejtěžší

Výtvarná...

Prvňáček Matyášek Prokeš nepodcenil ani výtvarnou výchovu, tvořil v duchu podzimu.

výzvu. Nejde samozřejmě o obsah, ale spíš o formu, aby ho to zaujalo a byl ochotný hodiny sedět a pracovat, jelikož oba s manželem pracujeme a nemáme na učení s dětmi celý den. Nejtěžší asi bylo vůbec začít s učáním. To bylo výmluv a důležitých důvodů, proč to ještě nejde. Napít, několikrát na záchod, do toho hlad a potřeba se ještě proběhnout. Pro mě to byly zkoušky trpělivosti. Ve škole je jasně ohraničený prostor pro učení, tedy soustředění a na druhé straně pro chvíle krátkého odpočinku. Takže vnímám jako těžší práci s prvňákem, který ještě nemá vytvořenu rutinu ohledně učení. Také jsem si všimla, že například psaní měl tendenci více odbýt. Hlavně, aby to měl za sebou. Když potom přišel po prvním dnu ve škole, tak jsem byla hodně překvapená, jak krasopisně měl nová písmenka napsaná. Doma jsem totiž hodně gumovali a opravovali. A ve škole to najednou šlo.

2. Řekla bych, že dcerka vnímá domácí výuku o něco lépe. Ale možná to bude její přirozenou touhou po samostatnosti. Samozřejmě to není též úplně bez práce, nyní myslím pro nás rodiče. Vyznat se v tom, co všechno má mít hotové, byl někdy pěkný oříšek. Neustále pročitání úkolů a následná kontrola. Mnohdy jsem i já či manžel něco přehlédla. Syn, který jako správný prvňák hltá každé slovo paní učitelky to prožíval více negativně. Asi také kvůli omezenému sociálnímu kontaktu s vrstevníky. Pro nás rodiče to byly velmi náročné dny hlavně psychicky. Učit své děti ze dne na den je přeci jenom nestandardní situace. Museli jsme improvizovat, třeba tím, že jsme z francouzského okna udělali tabuli, nebo oprášili starší aktivity patřící do tzv. školy

hrou, které jsme používali, když byla dcera v první třídě. Jak jsem byla ráda, že jsem například pomůcky na počítání či rozpoznávání prvního písmene u slov už neprodala. Také jsme improvizovali na procházkách a snažili se zapojit do učení pohyb a třeba výtvarnou tvorbu z přírodnin, počítání kamínků a podobně. To se oběma dětem moc líbilo.

3. Asi největší výzvu jsem vnímala právě ve změně režimu. Naštěstí máme oba s manželem práci, kde je možné si čas částečně přizpůsobit. Asi po týdnu, co jsme se učili s mladším až po práci, tedy odpoledne, jsme zjistili, že už na to nemá nikdo z nás energii. Končilo to totiž většinou vyčerpáním rodičů a brekem dítěte. Takže jsme se domluvili, že koupíme ještě jeden notebook, jelikož dcera má každé ráno on-line vyučování, a přesuneme učení obou dětí na dopoledne a práci si nadděláme brzy ráno, nebo navečer. Často to znamenalo hodně tvořivosti ve skloubení ostatních povinností, mnohdy jsem stihla oběd pouze rozvařit a dcera jej dokončila, jelikož jsem už musela do práce. Takže i děti se musely více zapojit do chodu domácnosti, včetně například časějšího posílání dětí na drobný nákup.

4. Velmi si vážím toho, že se do výuky zapojil i manžel. To jsem třeba já jako dítě nezažila, aby se i můj otec se mnou učil. Také vidím, že máme k dětem zase o kousek blíže. Společné učení, prožívání úspěchů, ale i emocí bezděje nás všechny sblížilo. Děti také musely víc přiložit ruku k dílu. Dcera se též zapojila do učení mladšího bratra, což vidím jako prospěšné pro obě strany. Cítím, že nás to, i přes všechny tzv. překážky, jako rodinu opravdu stmelilo. Jsem optimista a tak se snažím hledat v každé situaci to dobré a věřím, že až děti vyrostou, budeme s láskou vzpomínat, jak jsme se s nimi učili celé týdny doma. A také tajně doufám, že si naše děti z této zkušenosti odnesou vědomí, že spolupráce je tou funkční kvalitou pro překonávání překážek.

Maminka HANA MACKOVÁ

– zubní lékařka s privátní praxí

Třeták Karlík a páták Mikuláš

1. Role paní učitelky byla pro mě ze začátku hodně náročná, děti se snažily přenést práci na mě, ne ve smyslu, že bych ji udělala za ně, ale že jim budu hlídat, co jim paní učitelky posílají za úkoly, budu s nimi celou dobu sedět a vše jim vysvětlím a ony to pak už jen napíší. Já jsem od nich naopak očekávala zodpovědnost a úplně samostatnou práci - ani jedno nefungovalo! Určitě jsem neměla v učení autoritu, jakou má paní učitelka, a proto jsem často měla pocit, že mě děti pořádně nevnímají a pak nám pochopení čehokoliv trvalo hodiny. Na jaře mladší syn neměl žádnou on-line výuku, takže nové učení bylo opravdu hodně náročné a zabralo nám hodně času. Musela jsem se naučit respektovat, že děti mají chvíle, kdy vše pochopí hned a rychle a kdy naopak nejde nic a potřebují si odpočinout.

2. Dle slov mého mladšího syna se mu lépe učí s paní učitelkou, která má zkušenosti na to, aby mu vše vysvětlila způsobem, který pochopí, ode mě to pro něj bylo méně srozumitelné. Starší syn se naučil postupem času pracovat víc samostatně a naši pomoc už tolik nepotřeboval.

3. Režim v rodině byl pro mě ze začátku na hranici zvládnutelnosti, vzhledem k tomu, že pracuji beze změny a pokud mám odpolední směnu, končím ve 20 hodin. Nebýt manžela, ani by se to zvládnout nedalo. Rodina se ze začátku nechtěla přizpůsobit novým požadavkům na větší zapojení do domácích prací, protože pokud jsem měla skloubit domácnost se svojí profesí a ještě rolí paní učitelky, neměla jsem vůbec žádný čas na odpočinek.

4. Distanční výuka mě naučila větší trpělivosti v práci nejen se svými dětmi, nelpění na tom, aby měly vše „perfektně“, škola nás nakonec začala spolu i bavit, našli jsme si

svůj systém. Děti se naučily víc nám pomáhat a organizovat si sami svůj čas. Také jsme poznali při on-line výuce naše paní učitelky při práci s dětmi, jakou trpělivost i laskavost mají, i jak se vlastně naše děti asi chovají ve škole.

Maminka KLÁRA POPELKOVÁ

– zdravotní sestra ve Fakultní nemocnici
Brno-Bohunice

Prvňáčka Klárka, třeták František a školkařik Alžbětka

1. Učitelům nezavidím (ale to ani před tímto obdobím). Ani děti ani já a manžel jsme nedokázali oddělit od sebe změnu rolí – co se dělá ve škole bez protestů a naopak co se v klidu vysvětlí, nebo se nechá vlastní prostor na děláni chyb... doma moc nešlo. A vysvětlit banální věci? To se zahřívaly mozkové závity. Jednoduchost je někdy víc než složitá (alespoň jsme usilovně mysleli i na něco jiného).

2. Domácí prostředí neustále rozptyluje a k tomu chybí kamarádi a jiná zábava (co může být zábavné ve škole se od rodičů jeví jako nuda a hůř). Bohužel třeták byl vhozen do výuky sám (a plav!), prvňáčku nejde ošidit a školče – škoda mluvit – jak jsem proti, tak stejně skončila u volného PC). „Psýché“ se hroutí.

3. Vlastně to skloubit moc nejde. Co nebylo životně důležité bylo odloženo, mimo práci (to mám jen částečný úvazek) jsme měli vlastně všichni plně organizovaný čas včetně víkendů abychom to dali nějak dohromady (ZŠ, ZUŠ, skaut). Díky Bohu nemusíme u toho řešit existenční problémy.

4. Víc času stráveného s dětmi (i když „frflu“ jsem ráda) a pocit, že rodina i v krizi drží a snad vydrží i dál.

Karolína Bártová & Eva Sadílková

STRES, ÚZKOST A DISTANČNÍ VÝUKA

Distanční výuka dětí, a tedy i mnohé rodiče, potkala již dvakrát. V prvním případě byla nepovinná, **aktuálně již povinná**. O tom, že je zcela jinou formou výuky a klade tak na děti, potažmo přesně řečeno žáky úplně jiné nároky než při běžné denní docházce, není třeba dlouho polemizovat. **Do popředí se dostávají organizační a plánovací dovednosti, potřeba pevné vůle, smysl pro zodpovědnost, schopnost umět se učit** (některým žákům doposud stačilo učit se slyšet ve škole, někteří naopak potřebovali hlubší vysvětlení od pedagoga) a v neposlední řadě i důležité **IT dovednosti**.

Napříč školami a ročníky se projevují rozdíly v množství zadávaného učiva a jeho náročnosti. Žáci i zákonní zástupci se s tím nějak

museli a musí „poprát“. Ne vždy je to snadné. Ke slovu se dostávají různé emoce.

Stres? Pro někoho ano, pro jiného ne. Mnoha rodinám, (nejen dospělým) lidem, ale často i dětem přibýlo hodně (často zbytečného) stresu a starostí navíc. Jiné rodiny naopak daná situace semkla, jednotlivce vnitřně posunula dál.

Obecně se mluví o tom, že v této době stoupla u mnohých úzkost. Zde tedy **nějaké TIPY, jak se dá s úzkostí pracovat (krátké relaxační techniky odplavující úzkost)**

1. vybarvování mandal – ANTISTRESOVÉ omalovánky

2. dechová cvičení – **metoda 4 – 7 – 8** vychází z dýchacích technik východní medicíny,

funguje velmi dobře (napomáhá rychlejšímu a zdravějšímu usnutí) na celkové zklidnění mysli kdykoli během dne ve stresových situacích, působí v podstatě na CNS (centrální nervový systém) jako sedativum. Tajemství této metody spočívá v přesném intervalu nádechu, zadržení dechu a následného výdechu

Jak na to?

- umístíte špičku jazyka na horní patro a držte ji tam
- po dobu 4 sekund se nadechujete nosem
- následně zadržte dech na 7 sekund
- vydechujete ústy po dobu 8 sekund
- celý postup opakujte čtyřikrát (nebo do doby než usnete)

3. kontakt s příjemnými, pozitivními lidmi a přírodou

4. zpěv, malování nebo pohybová aktivita

A co ještě? V těchto náročných časech je třeba ocenit všechny. Občas si přečtete na různých diskuzních fórech poznámky o té či oné profesi. Přesto ten, kdo v dané roli není a nikdy nebyl, nedokáže dostatečně pochopit „o čem to je“. Tak to bude vždycky. Jednoduše „boty

si nosí každý svoje“. Je třeba si uvědomit, že žádná profese není podřadnou a každý si zaslouží svůj díl uznání.

Sama vím, že učitele nikdo neučil pracovat se všemi výukovými programy a veškerou IT technikou, mnozí se učili nové věci „za pochodu“. Ale do vody byli hozeni všichni a nějak prostě „plavali a plavou“ s těmi různými nařízeními a opatřeními, která přišla.

Právě tato doba ukázala, jak je **důležitá vzájemná podpora, tolerance a vstřícnost**.

Závěrem? Již je tu vánoční čas. Toto období by mělo být dobou klidu, pohody a čerpání energie. A to Vám všem přeji do dalších dnů...

*Mgr. Jana Pláteníková,
psycholog, speciální pedagog*

KALENDÁŘ AKCÍ

Vážení občané!

Vzhledem ke stále znepokojivé epidemiologické situaci, v jejíž souvislosti je značně nejisté, zda bude možné uspořádat (a nebo za jakých podmínek) některé z kulturních, společenských a sportovních akcí pro širokou veřejnost, jsme se opět rozhodli, že i v tomto vydání Velkopavlovického zpravodaje nezveřejníme přehled plánovaných akcí, který na tomto místě obvykle nacházíte.

Pokud se současná pandemická situace v souvislosti se šířením nemoci způsobené novým typem koronaviru COVID-19 zlepší natolik, že bude možné akce opět začít pořádat, zveřejníme promptně pozvánky na webu města Velké Pavlovce (www.velke-pavlovce.cz) a také o konání případných akcí budeme informovat prostřednictvím hlášení městského rozhlasu.

Děkujeme všem za pochopení a zodpovědné respektování všech nařízení Vlády ČR!

Karolína Bártová

INZERCE

Realitní poradna Jakuba Faráře

Jak často prodáváte nemovitost? Většina lidí jednou až dvakrát za život a zpravidla jde o tu největší část jejich majetku. Proto je důležité, aby vše proběhlo hladce, bezpečně a abyste za svou nemovitost dostali odpovídající částku.

Pro takový úspěšný prodej je zapotřebí udělat několik zásadních kroků. Dnes se podíváme na první z nich.

1. díl – Prověření právního stavu nemovitosti

Nemovitost, kterou prodáváte, byste měli znát skutečně do posledního detailu. Prověření právního stavu ještě před zahájením prodeje předejdete budoucím problémům při prohlídkách nebo ještě hůře před podpisem kupní smlouvy.

Právní stav nemovitosti se ověřuje zejména na Listu vlastnictví (LV), který získáte na katastrálním úřadě, na poště, u notáře, nebo na internetu na stránkách <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>.

Jde o ten nejdůležitější dokument, z kterého se dozvíte například:

- jména, adresy a rodná čísla majitelů, případně podíly při spoluvlastnictví
- omezení vlastnického práva (zástavní právo (hypotéka), exekuce, věcná břemena)
- u bytů např. podíl na společných částech domu,
- nabyvací titul (kupní smlouva, darovací smlouva, aj.)
- aktuální probíhající řízení (změna majitelů, vklad zástavního práva, omezení), atd.

Mně jako makléři se nezdá, že na Listu vlastnictví nemovitosti najdu omezení, o kterém majitelé ani netuší. Např. věcné břemeno chůze a jízdy sloužící sousednímu pozemku, exekuci, nesmazané zástavní právo, atd. Existují i omezení právního stavu, která z listu vlastnictví nevyčtete, např. nájemní právo, nebo trvalý pobyt. Ochrana proti těmto omezením je potřeba pečlivě zakotvit v kupní smlouvě.

Pokud máte pro kupujícího připravené všechny informace týkající stavu nemovitosti, nic mu následně nebrání v konečném rozhodnutí a podepsání rezervační smlouvy.

Strach kupujícího z nejasností kolem právního stavu vaší nemovitosti může vést až k tomu, že nemovitost nekoupí.

Prodeji nemovitostí se věnuji denně a rád vám ušetřím váš čas, nervy i peníze.

Mgr. Jakub Farář
realitní makléř z Podivína

+420 737 636 891
www.jakubfarar.cz

PRAŽÍRNA KÁVY BOŘETICE

Přijďte si do naší pražírny pro čerstvě praženou kávu,
kterou vám na přání i rádi umeleme.

| Výběh prémiových káv z celého světa | Příslušenství k přípravě kávy |
| Dárkové sady | Balení káv 250 g od 129 Kč, 1 kg od 429 Kč |

S kódem **Vanocce2020** získáte slevu 15 %
na nákup zrnkové kávy!

*PLATÍ V PRAŽÍRNĚ I V E-SHOPU DO 31. 12. 2020

OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ OD 8:00 DO 16:30

BOŘETICE 457 - U LETADLA | 608 310 656, WWW.CAFEJORDAN.CZ

SKLADOVÉ VOZY
IHNEDE K ODBĚRU

0% ÚROK

ZVÝHODNĚNÍ AŽ
270 000 Kč

Přijďte si
vyzkoušet
nové SORENTO!

30
YEARS
AGROTEC
GROUP

www.kia.com

AGROTEC a.s.: Hustopeče Brněnská 74 693 01, tel.: 519 402 480, **Břeclav** Lidická 123 690 03, tel.: 519 327 143, **Modřice** Chrlická 1153 664 42, tel.: 548 133 850
www.agrotecauto.cz

The Power to Surprise

AGROTEC
osobní automobily

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (NEDC 2.0): Kia Ceed, Ceed SW, XCeed a ProCeed: 3,8 – 6,9 l / 100 km, 99 – 158 g / km. Kia Sportage: 4,5 – 9,8 l / 100 km, 123 – 180 g / km. Kia Sorento: 5,4 – 6,2 l / 100 km, 129 – 158 g / km. Vytvořena sleva až 245 000 Kč vč. DPH platí pro vybrané modely a motorizace. Nabídka je určena pro individuální zákazníky – spotřebitele na nákup jediného vozu. Pro fyzické osoby podnikající a právnické osoby akontace možná od 0 %. Pro fyzické osoby nepodnikající akontace možná od 20 %. Podmínky pro firmu a podnikatele žádejte u autorizovaných dealerů Kia. Vytvořeni vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Máte zájem o inzerci v příštím vydání Velkopavlovického zpravodaje?

V případě zájmu o zveřejnění Vaší inzerce kontaktujte redakci – Karolína Bártová,
tel.: 519 428 149, 777 736 413, e-mail: bartova@velke-pavlovice.cz

* termín uzávěrky Velkopavlovického zpravodaje 1/2021 – 10. února 2021

* termín vydání a distribuce Velkopavlovického zpravodaje 1/2021 – 26. února 2021

Ceník inzerce ve Velkopavlovickém zpravodaji * rok 2021

Upozornění – inzerce bude vždy zveřejněna pouze v černobílém provedení, barevný tisk neprovádíme!

Celá strana – A4 * 2.670 Kč

1/2 polovina strany – A5 * 1.340 Kč

1/4 strany – A6 * 730 Kč

1/8 strany – A7 * 370 Kč

Cena inzerce je konečná včetně 21 % sazby DPH.

Těšíme se na Váš zájem!